

at ordet betyder. Måske med undtagelse af Dansk Folkeparti er alle enige om, at hensigten er den rigtige, men flertallet er uenig i, at det skal cementeres ved en beslutning.

Kl. 13.05

Jeg vil godt have lov til at sige, at jeg er fuldstændig enig i de synspunkter, der kom fra hr. Søren Søndergaard om ligheden mellem forslaget her og det forslag til vedtagelse, som hr. Jens Hald Madsen fremsatte tidligere i dag, og som der skal stemmes om i morgen. Når man er initiativtager til en vedtagelse, der foreskriver samme forudsætning, nemlig ingen opgradering uden enighed, hvordan i alverden kan man så begrunde, at man ikke kan være enig i et beslutningsforslag som vores? Men det må vi altså tage til efterretning, selv om jeg har lyst til at spørge: Hvorfor siger man i dag nej til det, som man agter at sige ja til i morgen?

Alligevel vil jeg gerne give udtryk for, at vi er glade for, at vores forslag til vedtagelse, vore indlæg og vore initiativer i øvrigt i debatten trods alt har formået at sætte så meget præg på det forløb, der har været. Vi tager derfor den negative modtagelse med oprejst pande.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 66:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Vil ministeren i forlængelse af den regionalpolitiske redegørelse 2003 og vedtagelserne V 78 af 6. april 2001 og V 74 af 28. maj 2002 uddybe, hvordan regeringen vil leve op til kravene om ens levevilkår, større lighed i service, beskæftigelse og økonomiske vilkår i alle egne af Danmark samt en større indsats for de dårligst stillede egne af landet, f.eks. Bornholm, Lolland-Falster, det sydfynske område og visse dele af Nord- og Vestjylland?«

Af Kristen Touborg (SF) og Aage Frandsen (SF). (Forespørgslen anmeldt 8/5 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/5 2003). (Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 27. maj 2003).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til i morgen, tirsdag den 27. maj 2003.

Begrundelse

Kristen Touborg (SF):

der har været en ubrudt række regionalpolitiske debatter her i Folketinget siden 1999, hvor vi havde den første, og vi troede, det var ved at blive en tradition. Men der er noget, der tyder på, at regeringen forsøger at bryde den tradition i år. I hvert fald modtog vi en regionalpolitisk redegørelse, hvor der, så vidt jeg har forstået, ikke er lagt op til, at vi skal have en debat i Folketinget, men det tog SF så initiativ til.

Vi mener, det er en meget vigtig sag, som ikke bare kan hvile, fordi der fremlægges en skriftlig redegørelse. Vi mener klart, at der er behov for den mundtlige redegørelse her i salen. Man kan selvfølgelig sige, at vi har en vis forståelse for, at regeringspartierne kunne ønske at undgå denne debat, for der er jo ikke meget i den redegørelse, der lever op til de løfter, som Venstre og De Konservative tidligere har givet på området. Men vi synes som sagt, at det er en så vigtig sag, at der skal være en forespørgsel om den.

Vi ser frem til, at vi kan få nogle væsentlig mere fyldestgørende uddybninger af de synspunkter og de holdninger, regeringen har givet udtryk for i den skriftlige redegørelse. Vi ser frem til en god debat.

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Også jeg ser frem til en god debat, selv om jeg må sige, at mine forventninger til, at det lykkes, er dalet allerede her fra starten. Det er jo ævle-bævlagtigt at stille sig op og sige, at regeringen ikke skulle være indstillet på, at der skal være en debat om den regionalpolitiske redegørelse her i Folketinget.

Regeringen blander sig ikke i Folketingets traditioner. Vi stiller op, hver gang Folketinget synes, vi skal stille op, og vi har helt i overensstemmelse med traditionen leveret en regionalpolitisk redegørelse for 2003, sådan som vi også agter at levere en regionalpolitisk redegørelse for 2004, etc.

Kl. 13.10

Hvis man studerer den redegørelse, som er fremlagt helt i overensstemmelse med traditionen, vil man se, at helt overordnet tegner der sig en god regional balance i Danmark. Det kan vi også se, når vi sammenligner os med andre lande, f.eks. de nordiske lande. Danmark er sådan set karakteriseret ved at være et land i udtalt balance i en international sammenligning, men det betyder naturligvis ikke, at der ikke også er udfordringer. Det er der helt bestemt.

Regeringen er meget opmærksom på, at der gennem de seneste år har været en tendens til koncentration af befolkningen og den økonomiske aktivitet i de større byer, sådan som vi i øvrigt også drøftede det, da vi for nylig – også i overensstemmelse med traditionen – havde lejlighed til at tage en landdistriktsredegørelsesdebat her i Folketinget. Det er en tendens, som i sagens natur først og fremmest går ud over og påvirker de udkantsområder, som er nævnt i regeringens regionalpolitiske redegørelse og gentaget i den af SF rejste forespørgsel: Bornholm, Lolland-Falster, Sydthy og visse dele af Jylland.

Bare for god ordens skyld vil jeg gerne starte med at slå fast, at der bør være et frit valg for den enkelte borger med hensyn til at beslutte sig for, hvilken bopæl man vil have. Det er legalt at flytte til storbyen, hvad enten det er permanent, eller det sker for en periode, som det f.eks. typisk er tilfældet, når folk tager en uddannelse. Det er vigtigt lige at få slået det fast.

Jeg tror også, det er vigtigt at slå fast, at vi hverken bør eller kan regulere eller fremtvinge en bestemt erhvervslokalisering. Også her er der fri ret til at nedsætte sig, hvor man vil, så det er

med andre ord rammerne for erhvervsudvikling og rammerne for bosætning, vi må sigte mod at forbedre med fokus på yderkantsområderne.

Derfor er det af flere grunde heller ikke regeringens politik at støtte f.eks. enkelte brancher eller enkelte virksomheder. For det første er det svært at forudsige, hvilke brancher der vil være mest fremtid i at støtte, og for det andet vil en sådan støtte forvride markedet og dermed på længere sigt have uheldige konsekvenser for den økonomiske udvikling i regionerne og landet som helhed.

Den helt friske rapport, som Det Økonomiske Råd offentliggjorde sidste torsdag, bakker regeringens politik på dette felt op. Rapporten fremhæver således, at det ikke er hensigtsmæssigt at fremme enkelte brancher eller erhvervsstrukturer eller støtte skrantende brancher, samt at erhvervspolitikken bør være rettet mod rammevilkårene for erhvervslivet.

Regeringens regionalpolitiske indsats for rammebetingelserne for erhvervsudvikling og bosætning gælder i første omgang de generelle rammer som uddannelse, forskning, infrastruktur, offentlig service, den generelle samfundsøkonomi m.v. Her yder regeringen en løbende, målrettet indsats, som er et vigtigt fundament for udviklingen i alle regioner. Denne indsats er beskrevet nærmere i den regionalpolitiske redegørelse.

Regeringen vil gennem den generelle indsats bl.a. give regionerne bedre rammebetingelser for lokal foretagsomhed i både den offentlige og i den private sektor. Regler og administrative procedurer skal forenkles, og der skal tilskyndes til innovativ adfærd hos borgere, virksomheder og offentlige institutioner. Grundlæggende vil vi altså give regionerne et nyt spillerum for det lokale initiativ, så de selv kan skabe vækst og udvikling.

Den generelle indsats alene er selvfølgelig ikke nok til at rette op på udviklingen i de regioner, hvor udviklingen har været svagest i de seneste år, herunder de udkantsområder, som er nævnt i forespørgslen. Her vil jeg gerne tilkendegive, at det ikke er regeringens intention bare at se tiden an, men at foretage noget konkret og noget målrettet, idet vi samtidig vil forlange, at områderne også selv er aktive og initiativtagende i denne indsats. Regeringen tror ikke på passiv hjælp. Vi tror, at forudsætningen for, at ting virker, er, at de er forankret i lokalområderne. Hvis de er det og skaber forudsætningen for no-

get levedygtigt, skaber de også forudsætningen for udvikling.

Kl. 13.15

Derfor tror regeringen altså heller ikke på, at udvikling er noget, man skaber blot ved at møde frem med en pose penge eller for den sags skyld ved at placere en institution.

De tiltag, som sættes i gang, skal kunne være grobund for en videre udvikling og medvirke til at forbedre regionernes konkurrenceevne. Det kræver, at den indsats, som sættes i værk, er målrettet i forhold til de helt særegne forhold, som gør sig gældende i de enkelte områder.

Regeringen har sat fokus på en række udsatte områder i regeringens nye regionalpolitiske udspil, »Den Regionale Vækststrategi«. Det drejer sig om en række udkantsområder med en erhvervsindkomst pr. indbygger, der ligger væsentligt under landsgennemsnittet, nemlig mere end 10 pct. Det drejer sig desuden om en række områder langs den jyske vestkyst, som vi må forvente bliver hårdt ramt af nedskæringer i fiskekvoterne.

Indsatsen over for de udsatte områder sættes ind over for både erhvervsudvikling og bosætning. Et af initiativerne over for erhvervsudviklingen er erhvervsamarbejder, hvor regeringen indgår i et samarbejde med de enkelte udvalgte områder om udvikling af en erhvervsudviklingsstrategi, et initiativ, der netop skal sikre, at regionen selv er aktiv i udviklingen af en specifik strategi, så der kan sættes ind over for barrierer, så man kan spille med på potentialer for den enkelte regions udvikling.

Regeringen afsætter 60 mio. kr. til at følge op på strategierne, og en række konkrete vækstamarbejder er allerede på bordet.

Fra statens side deltager de relevante ministerier, idet Økonomi- og Erhvervsministeriet vil være den gennemgående statslige partner i samarbejderne. Mit eget ministerium har f.eks. et samarbejde i gang med Samsø, Læsø og Ærø, mens Fødevarerministeriet vil spille en væsentlig rolle i den særlige indsats for de fiskeriafhængige områder, som i særlig grad er påvirket af nedgangen af fiskeriet.

De redskaber, som forventes anvendt i indsatsen over for de fiskeriafhængige områder, vil være støtteordningen til fremme af tilpasning og udvikling af landdistrikter, art. 33-ordningen, og relevante støtteordninger under FIUF-programmet.

Ud over erhvervsudvikling sættes som sagt også ind over for bosætning. Vi ser jo en udvik-

ling, hvor mobiliteten i samfundet er stigende, og hvor et af de værktøjer, der kan være til at sikre en fortsat dynamisk udvikling i udkantsområderne, netop er, at mennesker bosætter sig i de områder, mens de arbejder et andet sted.

I den forbindelse vil jeg gerne nævne regeringens initiativ målrettet mod at forbedre befordringsvilkårene for mennesker, der er bosat eller vælger at bosætte sig i de særlig vanskeligt stillede kommuner. Den nuværende ordning er jo en ordning, hvor der er et knæk på fradraget, sådan at man, hvis man transporterer sig mere end 100 km om dagen, oplever en halvering af befordringsfradraget. Det er det knæk, som regeringen lægger op til at fjerne i et halvt hundrede udvalgte kommuner.

Det vil f.eks. betyde, at en person, der bosætter sig i Skagen, men arbejder i Aalborg Kommune, vil opleve en årlig skattebesparelse på 5.600 kr., for en person, der bor i Nykøbing Falster og arbejder i København, er der tale om en skattebesparelse på ca. 8.400 kr. om året. Så her er der altså tale om et målrettet initiativ, som må have et forventeligt stort gennemslag, og som flytter noget i forhold til den enkelte borgers valg af bopæl og arbejdssted.

Jeg synes også, det er vigtigt at fremhæve den kommunale service som en forudsætning for bosætning. Det er jo i det lys, man skal se første fase af udligningsreformen, som indeholder en økonomisk håndsrækning for de vanskeligt stillede kommuner, indtil en mere vidtgående reform kan træde i kraft, efter at Strukturkommissionens arbejde er færdiggjort.

Første fase af udligningsreformen blev jo vedtaget af Folketinget her i fredags. Det er et reformtiltag, der betyder, at der nu kommer et udligningstillæg, som træder delvis i stedet for det nuværende særtilskud til vanskeligt stillede kommuner, som skaber budgetsikkerhed, og som i kombination med den frie pulje, der står tilbage, betyder, at de vanskeligt stillede kommuner, typisk jo kommunerne i udkantsområderne, står væsentlig bedre stillet, end de har gjort på noget tidspunkt tidligere.

Kl. 13.20

Som sagt skabes udvikling ikke blot ved at placere et par statslige arbejdspladser i en region, men det er kun rimeligt, at der er en vis regional balance i de statslige arbejdspladser. Til forskel fra den tidligere regering har denne regering derfor en målsætning om, at nye statslige institutioner som udgangspunkt skal placeres uden for hovedstadsområdet, og ikke mindst er

det jo altså en målsætning, som vi også lever op til.

To nye statslige styrelser, Sikkerhedsstyrelsen og Styrelsen for Social Service, placeres således uden for hovedstadsregionen. Sikkerhedsstyrelsen placeres med sine 75 arbejdspladser i Esbjerg. Styrelsen for Social Service skal ligge i Odense, hvor et eksisterende institut udbygges med 5-10 arbejdspladser, som udflyttes fra hovedstadsområdet.

Jeg kunne som en yderligere illustration af den opmærksomhed, regeringen har på at tænke regionalpolitikken ind i lokaliseringen af statslige aktiviteter, pege på den tilpasning af det civile beredskabs skole- og uddannelsesaktiviteter, som før tiden finder sted, og som har den målsætning, at aktiviteter i Snekkersten afvikles til fordel for en oprustning af aktiviteter i Tinglev og Herning.

Det er forskellen mellem snak og handling. Denne regering er et udtryk for, at der handles.

Det gælder også i forbindelse med at tage et særligt hensyn til de udsatte områder, når staten skal effektiviseres. Ønsket om at føre en offensiv regionalpolitik må jo ikke betyde, at vi afstår fra at drive en effektiv offentlig sektor, så når der skal omstruktureres, når der skal effektiviseres – jeg nævnte et eksempel her på beredskabsområdet, vi kunne også nævne Told og Skat – er det afgørende vigtigt, at vi har et regionalt perspektiv i det, vi gør.

Det har regeringen efterlevet i praksis, og det kan i høj grad tilskrives den mekanisme, som regeringen har oprettet med et særligt embedsmandsudvalg for overvågning af effektiviseringer i den regionale statslige forvaltning, et udvalg, der blev nedsat sidste sommer.

På samme måde har regeringens indførelse af systematisk regional konsekvensvurdering af alle tiltag, som kan have væsentlige regionale konsekvenser, haft virkninger på ministeriernes adfærd. Her har regeringen taget et væsentligt skridt videre end den tidligere regering.

Ved at regionale konsekvensvurderinger indgår i beslutningsgrundlaget sikres, at de faglige og økonomiske hensyn kan afvejes med de regionale hensyn. Men også allerede når ministerierne i forbindelse med forberedelse af lovforslag m.v. gennemfører en sådan vurdering, kan uhensigtsmæssige regionale konsekvenser opdages og søges afbødet.

Således fremgår det også af redegørelsen, at de vurderede lovgivningsmæssige og admini-

strative tiltag gennemført i 2002 overvejende havde positive regionale konsekvenser. Jeg mener, det kan tilskrives, at denne regering har gjort det til et systematisk vurderingskriterium i alt, hvad vi gør og ikke gør, at vi har det regionalpolitiske aspekt med.

Når det er sagt, er der naturligvis også grund til at kigge videre fremad, blive endnu klogere på, hvor indsatsmulighederne er i fremtiden, hvis vi skal efterleve visionen om et Danmark i balance, et Danmark, hvor der skabes udviklingsmuligheder i alle regioner.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er derfor ved at undersøge, hvad der forklarer regionernes konkurrenceevne, dvs. den enkelte regions evne til at fastholde og tiltrække befolkning og økonomisk aktivitet. I første omgang er vi ved at lave et modelprojekt, hvor der fokuseres på Lolland-Falster.

Analysen forventes at kunne pege på, hvilke faktorer der har afgørende betydning for regionernes konkurrenceevne – det kunne f.eks. være uddannelse, den kommunale service, naturskønne områder, etableringsomkostninger, erhvervsrådgivning osv., men vi ved det ærlig talt ikke – og hvilke af disse faktorer der så kan påvirkes enten via staten, via regionale tiltag eller via lokale tiltag, således at vi får et bedre værktøj til at kunne indgå i de politiske diskussioner, der jo til enhver tid må finde sted såvel i Folketinget som andre steder, om, hvordan offentlige ressourcer skal prioriteres.

Kl. 13.25

Vi vil også undersøge regionernes udvikling i et internationalt perspektiv. Hvad er spillerummet, hvordan sammenligner vi os med udlandet med hensyn til den regionale udvikling, og hvilke udenlandske erfaringer kan vi bruge her i Danmark?

Jeg mener således sammenfattende og afslutningsvis, at regeringen har taget flere nye vigtige skridt til, at vi nu kan få rettet op på udviklingen i de udsatte områder her i landet. Men det er naturligvis en udvikling, som vi fortsat skal følge og fortsat være agtpågivende over for.

Jeg mener dog også, det er vigtigt at huske på, at det er enkeltområder, der oplever problemer, mens den regionale udvikling generelt set er inde i en ganske god gænge og en god balance. Det handler om at give en håndsrekning til disse enkeltområder, så de kan følge med de øvrige regioners udvikling. Det håber jeg at vi nu kan få en god debat om.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

Tak til ministeren for besvarelsen.

I min begrundelse fik jeg åbenbart trådt ministeren godt og grundigt over tærerne, eftersom ministeren startede med at sige, at min begrundelse vist var noget værre ævlebævlé, ikke nødvendigvis sådan efter citat, men sådan cirka var det.

Når jeg alligevel tager fat på den led, er det, fordi jeg mener, det er lidt vigtigt at sikre, at vi får de her debatter, og jeg må jo fortælle ministeren, at jeg faktisk har haft ret stort besvær med at få den her debat bragt ind i Folketinget, fordi ministerens redegørelse kom så sent. Jeg måtte faktisk have Folketingets formand til at stå inde for, at vi fik den. Det var så grunden til mit måske lidt mavesure opstød over, at tingene ikke kom så tidligt frem, som jeg syntes de burde gøre.

Så sagde jeg i øvrigt, at jeg også mente, at det er regeringen og regeringspartierne opgave at sørge for, at vi får de her debatter. Men nok om det.

Da vi sidste år havde en regionalpolitisk redegørelsesdebat, gjorde indenrigsministeren og Venstres ordfører meget ud af at fortælle, hvor højt det regionalpolitiske var vægtet i regeringsgrundlaget, og at man ville vægte det regionalpolitiske arbejde i forhold til de dårligst stillede områder i Danmark, f.eks. Bornholm, Lolland-Falster og Nordjylland, og det samme har ministeren jo så faktisk sagt her i dag.

Hvis man i dag spørger repræsentanterne for disse områder, om de kan mærke et løft, efter at den nye regering er trådt til, er svaret negativt. Det var jo i hvert fald den melding, vi fik, da vi i sidste uge havde Nakskov Kommune på besøg i Kommunaludvalget. Her efterlyste man nogle klare initiativer fra regeringens side, ikke mindst i forhold til den kommunale udligningsreform, som regeringen lovede ved sin tiltræden.

Er det efterhånden gået op for regeringen og Dansk Folkeparti, at hvis der ikke sker noget på dette område, vil man trods tiltrækning af en masse arbejdspladser i en kommune som Nakskov få en endnu dårligere økonomi til næste år og næste år igen, blot fordi regeringen ikke har villet lave de nødvendige tilpasninger af udligningssystemet?

Jeg synes, det har harmoneret meget dårligt med den regionalpolitiske redegørelses ord om at yde en særlig målrettet indsats over for de re-

gioner, hvor det går mindre godt, og at regionerne generelt får bedre rammebetingelser for lokal foretagsomhed i såvel den offentlige som den private sektor.

Det hænger måske sammen med, at Venstre ikke længere ønsker at appellere til vælgerne i udkantsområderne, men i stedet satser på vælgerne og borgmesterposterne i de større byer.

Rent vælgermæssigt er det selvfølgelig en klog foranstaltning, men hvor er tankerne om det nære samfund, om en ligelig udvikling i land og by, som man kunne høre Venstre gøre sig til talsmand for før i tiden og hver gang, jeg møder dem i debatter i forsamlingshusene, eller som her i salen, da vi for blot 4 uger siden drøftede landdistrikternes vilkår?

Kl. 13.30

Man kan også spørge på anden vis: Hvorfor skal kommunerne med i forvejen meget beskedne servicetilbud, og som ikke har levet over evne som Venstrekommunen Farum, ikke hjælpes tilstrækkeligt?

Hvis indenrigsministeren stadig væk ikke vil leve op til sit løfte om udligningsreformen, så synes jeg, at han meget nøje skal overveje, hvordan han fordeler sine midler til vanskeligt stillede kommuner her hen over sommeren. Mit bud og SF's råd skal være, at man meget nøje sørger for, at det bliver de allerfattigste kommuner, der får disse midler.

Kommuner, der får støtte, bør være karakteriseret ved, at de dels sidder fast i fattigdomsfælden, dels lider under et svagt beskætningsgrundlag, høje sociale udgifter, stor, langfristet gæld, lave serviceudgifter til skole, ældre og børnepasning og høj skatteudskrivningsprocent. Der bør endvidere være særlig fokus på fattige kommuner, der forsøger at investere sig ud af vanskelighederne ved at skabe gode rammebetingelser og nye arbejdspladser.

Tiden går, og på vegne af Socialdemokratiet, De Radikale, Kristeligt Folkeparti og SF skal jeg fremsætte:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen opfordres til at udarbejde konkrete og fremadrettede handlingsplaner og tiltag for de svagest stillede udkantsområder, Lolland-Falster, Bornholm, det sydfynske område og visse dele af Nord- og Vestjylland, inden udgangen af 2003, således

- at der skabes muligheder for at skabe en dynamisk erhvervsudvikling med udgangspunkt i de enkelte områders særlige muligheder,
- at uddannelsesniveaueet hæves,
- at der er teknologisk service og rådgivning til rådighed for iværksættere og mindre virksomheder og
- at arbejdet med udflytning og oprettelse af relevante statslige arbejdspladser fortsættes målrettet.

Regeringen opfordres til at lade Erhvervs- og Boligstyrelsen have ansvaret for en særlig indsatsgruppe, der følger implementering og tilpasning af handlingsplanerne. Det forudsættes, at de forskellige kommunale parter, staten og arbejdsmarkedets parter stiller økonomiske ressourcer til rådighed for at understøtte udviklingen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 119).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg ved ikke, om hr. Touborg er klar over, at der forleden dag, det var i slutningen af sidste uge, var en debat her i Folketinget om de kommende forhandlinger med kommunerne og regeringen med henblik på økonomien for 2004.

Jeg går da ikke ud fra, at udligningsreformer og fattige kommuner, og hvad ved jeg, skal være et stort tema i debatten i dag. Det gennemtærskede vi til hudløshed for få dage siden her i Folketinget, og jeg kunne spørge hr. Touborg, om ikke der var mere idé i, at vi i dag satte fokus på Danmark som en helhed frem for at gå ned i den udligningsreform, hvorom hr. Touborg udmærket ved, at første etape blev vedtaget forleden dag, og anden etape bliver fremlagt, samtidig med at Strukturkommissionen gør sit arbejde færdigt pr. januar 2004.

Vi kan godt tage en ny debat omkring det og så lade alt det andet, som jeg følte var det centrale, da jeg sad i toget ind i morges og tænkte, at nu bliver det dejligt at komme ind og diskutere de regionalpolitiske problemer, ligge. Nu står vi i stedet og tværer rundt i, om den kommune får så meget, og den kommune så meget. Hvis hr. Touborg ikke er enig, så tager vi en kommunal-

politisk debat igen i dag, og så lader vi alt det andet ligge.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning)

Marianne Pedersen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Kristen Touborg, om hr. Kristen Touborg er klar over, hvornår Nakskov Kommune kom ud i deres økonomiske problemer.

Og så vil jeg gerne spørge hr. Kristen Touborg, hvad den tidligere regering med støtte fra SF gjorde for at afhjælpe Nakskov Kommunes problemer?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Først til hr. Poul Nødgaard. Det er jo sådan, at det er en helhed, vi skal snakke om her i dag, det er naturligvis ikke kun udligningsreformen.

Men det er lige så klart, at når en minister bryder sit løfte om at komme med en udligningsreform på et bestemt tidspunkt, så er det jo naturligvis noget, der optager folk. Det optager også folketingsmedlemmer. Og da det er meget afgørende for kommunerne, vil jeg bare sige, at det er en helhed, og at det her er en del af det. Men der er naturligvis mange, mange andre ting, der også har betydning for den regionale udvikling, og derfor er det bredt, vi efter min opfattelse skal snakke om det her i dag.

Så spørger fru Marianne Pedersen, om jeg ved, hvornår Nakskov kom i økonomiske vanskeligheder. Det kan jeg nok ikke sådan lige redegøre for med hensyn til året, men jeg ved, at de har været et stykke tid. Men det, der er specielt ved Nakskov, er jo, at man nu faktisk har skabt en masse arbejdspladser, men at man sidder fast i en fattigdomsfælde, for samtidig med, at man får bedre indtægter på baggrund af de flere arbejdspladser, så er der nogle andre forhold, der gør, at man sidder uhjælpe ligt fast i dyndet. Det er kun det, jeg prøver at præcisere at der er behov for at få redt ud.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt lige spørge hr. Touborg, om han er klar over, at det, der skete her i Folketinget forleden dag, var, at netop de kommuner, som hr. Touborg har stor forkærlighed for – det har jeg i øvrigt også selv – kommuner, der har et svagt indtægtsgrundlag, kommuner, der har meget store økonomiske problemer, nu får cementeret,

at det, regeringen sammen med Dansk Folkeparti lavede for 2003, tilføjer dem yderligere omkring 200 mio. kr. til den ene pulje.

Den fordeles efter nogle parametre, og dem skal jeg finde frem til hr. Touborg, hvis han er interesseret i det, og så lade være med at gå i detaljer med det i dag. Og de sidste 100 mio. kr. har ministeren så til at kunne hjælpe nogle kommuner, som ikke kan falde ind under det her parametersystem, men på forskellig anden vis har økonomiske problemer.

Så er der det med løftebruddet. Det består alene i den sidste del af udligningsreformen, der så ikke kommer, men som først kommer i januar 2004, men der må hr. Touborg ikke glemme, at der jo ikke er tale om, at staten vil tilføre et trecifret millionbeløb til et nyt udligningsforsøg. Der bliver jo alene tale om en yderligere omflytning af midler mellem kommunerne.

Så jeg synes ikke, det er noget at have så store spekulationer med.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg kan oplyse hr. Kristen Touborg om, at det 10 år siden, at Nakskov Kommune var under administration, og samtidig kan jeg også oplyse hr. Kristen Touborg om, at Nakskov Kommune gennem de sidste 3-4 år har fået udarbejdet særskilt materiale for at påvise, hvor vanskelige økonomiske vilkår de sad i.

Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til hr. Kristen Touborg: Hvad gjorde man tidligere for at hjælpe Nakskov i denne her specifikke problemstilling, de sad i?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne begynde med at svare fru Marianne Pedersen, så jeg når det denne gang. SF har faktisk gjort en hel del for at prøve på at få forholdene forbedret for Nakskov Kommune, men vi var jo ikke i regering. Vi udgjorde jo ikke regeringen, vi udgjorde regeringens parlamentariske flertal. Men det betyder jo ikke sådan nødvendigvis, at vi kunne få regeringen til at gøre lige, som vi gerne ville, det må man jo sige, mildest talt ikke, for også i den tid, hvor der sad en socialdemokratisk regering, har vi været meget uenige i de kommunale aftaler, der er blevet indgået.

Så siger hr. Poul Nødgaard, at det jo nu er cementeret, at der er midler til rådighed. Jeg må jo

ikke spørge hr. Poul Nødgaard, men jeg må så konstatere, at mit indtryk af deputationen, vi havde fra Nakskov i sidste uge, ikke var, at der var den store tilfredshed med det, der nu er cementeret.

Kl. 13.40

Jeg ved ikke, om det er formanden for Kommunaludvalgets opfattelse, at det var den store tilfredshed, den deputation, der var der, og som talte med udvalget i en times tid, gik derfra med. Det var ikke mit indtryk.

Og så vil jeg gerne svare på spørgsmålet om udligningsreformen. Dansk Folkeparti søger at få det til at se ud, som om at første del af en udligningsreform nu er gennemført, og så mangler vi kun anden del. Det er en lidt besynderlig måde at stille tingene op på.

Det, der er gennemført, er jo det, der var fuldstændig uomtvistelig nødvendigt. Det har ikke ret meget med en udligningsreform at gøre i øvrigt, og det tror jeg sådan set heller ikke, der er ret mange kommuner, der mener. Men jeg kan høre, at det gør Dansk Folkeparti altså åbenbart.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Marianne Pedersen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg er lige ved at synes, det er synd for SF's hr. Kristen Touborg, at SF ikke havde noget særligt at skulle have sagt under den tidligere regering og tilsyneladende heller ikke har det i den her regerings tid. Det er temmelig synd.

Men jeg vil så sige, at SF har den mulighed, at de kan fremsætte specifikke forslag til at afhjælpe forskellige områders meget vanskelige problemer. SF kan fremsætte forslag til gavn for brede, regionalpolitiske problemfelter. Jeg forventer, at hr. Kristen Touborg kommer herop og fortæller, hvilke forslag SF har fremsat tidligere.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

SF har igen og igen hele tiden siden 1993 fremsat forslag om at gøre det bedre for de dårligst stillede kommuner. Og det vil fru Marianne Pedersen kunne overbevise sig om ved at gå tilbage i annalerne.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Marianne Pedersen som ordfører.

Marianne Pedersen (V):

Jeg vil indlede med at sige, at det altid er rart at få nogle helt konkrete forslag. Det har Venstre også i den her regionalpolitiske redegørelse.

Det er med tilfredshed, at Venstre konstaterer, at den regionale vækststrategi, der er fremlagt som en del af den regionalpolitiske redegørelse, prioriterer indsatsen i de dele af landet, der er dårligst stillede.

I 2002 pålagde Folketinget regeringen i vedtagelse nr. 74 ved udarbejdelse af den nye regionale vækststrategi at prioritere indsatsen i de dele af landet, der er dårligst stillede, f.eks. på Bornholm, Lolland-Falster, det sydfynske område og visse dele af Nord- og Nordvestjylland. Samtidig opfordres regeringen til at forbedre det statistiske grundlag for at følge udviklingen inden for de enkelte regioner med henblik på, om der er behov for yderligere initiativer.

Redegørelsen sætter fokus på disse sårbare udkantsområder bl.a. via den regionale vækststrategi, hvoraf det fremgår, at indsatsen skal ske over for både erhvervslivet og over for bosætningen. Udviklingen skal fremmes via vækstsamarbejder i de enkelte fokusområder. Hensigten er, at der udvikles en erhvervsudviklingsstrategi, således at det erhvervsmæssige grundlag og dermed den erhvervsmæssige indtjening forbedres i områderne.

Samarbejdet skal foregå med deltagelse af kommuner, amter, arbejdsmarkedets parter, virksomheder og uddannelsesinstitutioner samt med de relevante ministerier. Filosofien er, at de udsatte regioner ikke får vækst og udvikling ved alene at få en pose penge eller nogle statslige arbejdspladser, men at udviklingen skal være forankret i de lokale muligheder.

Selv om analysen i den regionalpolitiske redegørelse og i vækststrategien viser, at Danmark også i international sammenhæng er et land med en meget høj grad af regional balance, skal udkantsområderne fortsat udvikles og stabiliseres.

Når der ikke er større ubalance, så skyldes det jo bl.a., at skatter, udligning og indkomstoverførsler bidrager til at mindske forskellene i forbrugsmulighederne regionerne imellem. Men den erhvervsmæssige indtjening og udvikling i de udpegede områder er den problematik, der nu tages højde for i vækststrategien og de redskaber, strategien indeholder.

Kl. 13.45

Økonomi- og erhvervsministeren målretter 60 mio. kr. til initiativer, der udspringer af erhvervsudviklingsstrategien. Fødevareministeren målretter 25 mio. kr. til de fiskeriafhængige regioner. Ud over de afsatte 15 mio. kr. til turismehandlingsplanen er der afsat yderligere 10 mio. kr. målrettet til yderområderne. Hertil kommer, at bosætningsmulighederne forbedres ved en mere fleksibel administration af planløven.

Trafikinvesteringerne målrettes yderområderne, særligt befordringsfradrag til borgere i udkantsområderne. Ordningen omfatter 50 af landets vanskeligst stillede kommuner. Det er kommuner i 15 udpegede pendlingsregioner med lav erhvervsindkomst pr. indbygger samt kommuner med et beskatningsgrundlag på under 80 pct. af lands gennemsnittet.

Endvidere er iværksætterhandlingsplan fra januar 2003 og iværksætterfonden, der netop er indgået en aftale om, med til at fremme lyst og mulighed for vækst i små og mellemstore virksomheder. Fonden etableres i samarbejde mellem staten, VækstFonden og private investorer. Målet er, at fonden som minimum skal have 500 mio. kr. VækstFonden skal have mulighed for at investere i alle erhverv, herunder servicevirksomheder. Fonden skal rettes mod viljen til vækst.

I Venstre mener vi, at der er taget et stort skridt i den rigtige retning. Jeg vil derfor som en forlængelse af den regionalpolitiske redegørelse for 2003 på Dansk Folkepartis, Det Konservative Folkepartis og Venstres vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at regeringen iværksætter en særlig indsats, der skal være med til at fremme erhvervsudviklingen og bosætning i de områder i Danmark, hvor udviklingen har været svagest. Regeringen pålægges at overvåge virkningen af disse initiativer. Folketinget noterer sig i den forbindelse, at regeringen med henblik på den fremtidige regionalpolitiske indsats undersøger, hvor det er mest virksomhedsfuldt at sætte ind i forhold til barrierer og potentialer for udvikling i de enkelte regioner, herunder først og fremmest udkantsområder, samt hvordan mulighederne for den regionale udvikling i Danmark kan ses i forhold til udlandet.

Regeringen pålægges at redegøre for resultaterne af disse undersøgelser i de næste års redegørelser.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 120).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så har jeg tre korte bemærkninger. Hr. Ole Vagn Christensen først og derefter hr. Kim Sejr.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der er ikke meget, der kan fortælles om regeringens visioner i forbindelse med den regionalpolitiske redegørelse, vi her har fået forelagt. Der var heller ikke meget at hente. Der var noget reparationsarbejde, men det kan vi vende tilbage til senere.

Men jeg har lyst til at stille det spørgsmål til fru Marianne Pedersen: Er der flere kommuner, der i dag på grund af den manglende udligningsreform er gået i fattigdomsfælden, end der har været tidligere? Det må være et klart svar, man kan give her fra talerstolen, på, om gruppen af kommuner, der er blevet ramt af den forkerte udligning, er blevet større.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Som ministeren nævnte under sin tale, er der en udtalt balance i Danmark, hvis man sammenligner os rent internationalt. Samtidig må vi dog konstatere, at der flere steder er blevet mere ubalance. Det gælder syv områder, herunder Nykøbing Falster og Nakskov og den region. Derfor er det måske lidt bemærkelsesværdigt, at det lige præcis er den region, som ikke er med i, hvad skal man sige, de fire initiativer, der er iværksat i handlingsplanen. Synes Venstres ordfører ikke, at man også kunne have inddraget den region i de initiativer?

Kl. 13.50

Så bliver det nævnt, og det er jeg for så vidt enig i, at man skal gå målrettet ind i nogle erhvervsmæssige udviklingsinitiativer på det her område, og at man ikke er tilhænger af, at der bliver givet en pose penge. Men i en eller anden forstand kan man vel godt sige, at det at pumpe 100 millioner skatte kroner ind i et forbedret befordringsfradrag vel også er at give en pose penge.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at jeg har misforstået Venstres ordfører, men så vidt jeg forstod, var budskabet, at flere penge ikke skaber mere vækst. Det, må jeg indrømme, har jeg lidt svært ved at forstå i forhold til alt, hvad jeg ellers har set, men det er da muligt.

Men er det så derfor, at Venstre går skridtet videre og tror, at hvis bare vi giver færre penge, så kan det være, der kommer vækst? Er det det, der er baggrunden for, at man skaber så stramme rammer for kommuner og amter, at der bliver færre penge til at tage nogle initiativer, der rent faktisk kunne føre til vækst? Så man tværtimod er nødt til at skære ned i kommuner og amter og dermed skaber dårligere vilkår for de mennesker, der ellers kunne tænkes at ville bosætte sig i området og måske være med til at skabe noget arbejde i området.

Når der står i redegørelsen på side 2, at regeringens hovedstrategi er at skabe bedre rammebetingelser, så skal jeg høre, hvad der så egentlig helt konkret ligger i, at man vil give bedre rammer for det offentlige og for private og for borgerne.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Til hr. Ole Vagn Christensen om den manglende udligning. Her vil vi så genoptage debatten fra de tidligere gange. Som det har været nævnt før her, kan jeg kun sige, at når nogle kommuner virker økonomisk på hælene i dag, skyldes det jo, at der har siddet en socialdemokratisk regering, der igennem 10 år ikke har formået at lave en udligning, der tilgodeså udkantsområderne eller de mindre kommuner.

Det har denne regering rettet op i form af et andet udligningstillæg og ved at tilgodesee de mest udsatte kommuner.

Til hr. Kim Sejr, som siger at Nykøbing Falster-området ikke er med. Jo, det er det da. Netop Nykøbing Falster-området har man tilgodeset med et ekstra befordringsfradrag, hvis man har ud over 100 km til sit arbejde.

Derudover kommer hele regionen Lolland-Falster ind i det specifikke videnskabelige projekt, hvor man prøver at finde ud af divergens og konvergens i forhold til udvikling af områderne, i forhold til vækstbetingelser. Det er yderst interessant, og det forventer jeg vi får noget om i den næste redegørelse.

Til fru Line Barfod, som spørger, om vi mener, at færre penge giver mere vækst. Der er i forslaget sat penge af til yderområderne. Inden for VækstFonden vil der være 500 mio. kr., der specifikt skal målrettes mod udkantsområderne, især til iværksættere og mindre og mellemstore virksomheder. Hvis ikke det er vækstpenge, så tror jeg ikke, fru Line Barfod og jeg er enige om, hvad vækst er.

Med hensyn til at bosætte sig i yderområderne tilgodeser de nye befordringsfradrag jo netop yderområderne, så jeg tror ikke, jeg kan købe fru Line Barfods argumenter her.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Vi hørte fra Venstres ordfører, at det er visionære tiltag. Så vil jeg blot konstatere, at når det gælder turismeområdet, har regeringen fjernet 30 mio. kr. i tilskud til de regionale turistcentre. Nu hører vi så fra fru Marianne Pedersen, at man har afsat 10 mio. kr. til virkelig at gøre noget for turismen. Jeg vil gerne spørge fru Marianne Pedersen: Hvori består det visionære i det?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, man må sige, at Venstre er blevet nøjsomme, siden de har dannet regering, og det fremgik jo også fuldstændig klart af den tale, der blev holdt af fru Marianne Pedersen. Der blev f.eks. talt om trafikinvesteringerne til yderområderne, som er noget med en sydbane på Lolland-Falster og noget med baneopgradering Hobro-Aalborg. Det er så lille en del af den trafikplan, som i øvrigt skævvrider Danmark. Det troede jeg faktisk, at man var klar over i Venstre. Det skriver man jo også selv.

Kl. 13.55

Lad mig så nævne her fra den regionalpolitiske redegørelse, hvad der står i bilagene, at der er sket: Ophør med finansiering af kontrakter til turisme, netop de 10 mio. kr., der blev talt om. Jeg har talt med disse turistcentre, og det er en katastrofe, for det var det grundlag, de havde for at drive deres virksomhed. Og som de siger: Turismen i Jylland betyder, at staten får halvdel af pengene gennem moms og grønne afgifter. Det er en katastrofe, at den har gjort det der.

Man kan fortsætte: Afvikling af statslige driftstilskud til Nordvestjysk Folkecenter, afvikling af driftstilskud til samvirkende energi- og miljøkontorer. Så er der nedlæggelse af puljen til styrkelse af den kollektive trafik i tyndt befolke-

de områder. Varslingspuljen vedrørende Beskæftigelsesministeriet. Effektivisering af Arbejdstilsynet betyder nedlæggelse af et betydeligt antal årsværk.

Det vises altså punkt for punkt, hvad det er, der sker på disse områder, og man har selv fremlagt det i denne her redegørelse. Det er virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har to spørgsmål til Venstres ordfører:

Venstres ordfører siger, at den kollektive trafik er blevet styrket. Hos os i region Midt-Vestjylland, hvor jeg kommer fra, har regeringen styrket den kollektive trafik ved at skære 360 mio. kr., der skulle billiggøre billetterne, og ved, at vi har fået Arriva. Jeg tror ikke, der er så mange ude hos os, der synes, at det er en styrkelse af den kollektive trafik.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er i forbindelse med, at fru Marianne Pedersen siger, at efter 10 års socialdemokratisk nedskæring så har denne regering sørget for at få rettet op på det, sådan at der nu er orden i de fattige kommuners problemer. Tror fru Marianne Pedersen selv, at kommunerne udeomkring, der simpelt hen står på fallittens rand, synes, at det er en god karakteristik, Venstres ordfører her giver?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Vedrørende turismen vil jeg tage punktet under ét til hr. Mogens Nørgård Pedersen og hr. Jens Peter Vernersen.

Det fremgik helt klart af de undersøgelser, der er blevet lavet, at turismepolitikken ikke havde haft nogen særlig effekt. Turismen i Danmark er ikke forøget gennem de sidste år, og derfor besluttede man, at man ville se på det med nye øjne. Når nogle centre synes, det er ærgerligt, at de ikke får flere penge, at de ikke kan fortsætte deres arbejde, så må man sige, at hvis ikke arbejdet lykkes, således at der er vækst i området, så er det, fordi der er et eller andet galt med struktureringen.

Det, vi prøver at gøre her, er at strukturere om inden for turismen, vi målretter helt klart de 10 mio. kr. til kystområderne, til kystferie, målretter 3 mio. kr. ud af de 10 mio. kr. til aktiv ferie. Man har satset på, at det er dér, der er behov. Det matcher en moderne befolkning og den måde, en moderne befolkning har lyst til at holde ferie på.

Med hensyn til puljen til trafik: Nu er det således, at det er Venstres helt klare opfattelse, at puljer ikke er etableret for, at de skal blive der, for at de skal cementeres. Puljer er sat i verden for at få skub, for at få skred i nogle tiltag. Efter et vist antal år må disse puljer have gjort en gavn, og det fremgår også af den regionalpolitiske redegørelse, hvad trafikpengepuljerne er brugt til, eksempelvis til at forbedre venteplasserne. Og når man én gang har venteplasserne inden for det trafikale område, skal man vel ikke bygge nye steder at stå og vente på trafikken fra det ene område til det andet.

Så som sagt: Puljerne er ikke kommet for at blive. De er kommet for at sætte skub i noget på et tidspunkt, og derefter må sagen gå sin rolige gang. Det viser sig jo også, at det kan jo lade sig gøre, der hvor man har brugt puljerne fornuftigt til gavn for det, de nu var sat af til.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil godt takke fru Marianne Pedersen for svaret. Jeg stillede jo et meget klart spørgsmål, nemlig om der er flere kommuner, der har fået det svært, efter at denne regering er kommet til, og der derfor er et stadig stigende behov for en udligningsreform.

Kl. 14.00

Jeg tager svaret, som jeg fik fra fru Marianne Pedersen, som en tilståelse og en erkendelse af, at det er tilfældet. Ergo er det nemt at komme herop og stå og sige: Vi bruger flere penge på at hjælpe disse kommuner, som er kommet i klemme. Det er for billigt, og det er ikke måden, man får løst problemet med de regionale forskelle på.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg vil gerne sige til Venstres ordfører, at der var en lille ting, der undrede mig: Lolland-Falster skal altså vente på at komme ind under regeringens initiativer for regionale vækstsamarbejder, fordi vi venter på en videnskabelig redegørelse for, hvad der nu er bedst at gøre i en region som den – det er også fornuftigt nok, at man ved, hvad man bruger sine penge til, og får det mest mulige ud af dem – men det, jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er, på hvilket grundlag man så har besluttet at pumpe 100 mio. kr. ud i befodringsfradrag. Der foreligger, så vidt jeg ved, ikke nogen videnskabelig redegørelse for, hvad man forventer at få for sine penge dér, og hvor mange der forventes at kunne gøre brug af

det, hvad effekten vil blive, og ikke mindst hvor stort et spild der vil være tale om her – mange vil jo blot udnytte befodringsfradraget, selv om de opholder sig i regionen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu stopper arbejdet snart her i Folketinget, og så tror jeg egentlig, at jeg vil foreslå fru Marianne Pedersen at tage ud i landet og prøve at spørge ude i et af disse turistområder, om det, regeringen har gjort, har været gavnligt eller det har været dårligt. Jeg kan sige, at jeg har spurgt derude, og svaret er fuldstændig entydigt: Det her er en katastrofe, for det bidrag, man fik, blev doblet op i lokalområderne, og det er langt vanskeligere nu. Det betyder, at man ikke kan lave den sædvanlige markedsføring i forhold til tyske turister. Enhver, der har været på ferie, ved, hvor meget der lægges på en ferieuige eller to, og så er det altså den forkerte vej at gå. Det er ikke sikkert, man har den opfattelse i Venstre, men som sagt kan jeg anbefale, at man spørger.

Jeg vil så også sige med hensyn til, hvordan det er gået med disse områder, som har det vanskeligst, at hvis man ser på, hvordan det er gået med beskæftigelsen, så kan man se, at det ikke ser godt ud i den øverste del af Nordjyllands Amt, på Bornholm ser det ikke godt ud og på Lolland-Falster ser det ikke godt ud. Det ligger der ganske nye tal for. Man har den største arbejdsløshedsstigning i netop disse områder, og jeg må sige, at det, der ligger her som svar på disse udfordringer, er begrænset.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Til hr. Jens Peter Vernersen: Nu kan jeg altså ikke nære mig for at sige, at jeg faktisk har siddet i en turistforenings bestyrelse og er trådt af her for en lille måned siden, så jeg ved også lidt om turismen.

Hvis ikke man får noget for pengene, så kan det vel ikke være meningen, at man skal blive ved med at give x antal kroner til noget, som ikke udvikler sig, men som er statisk.

Vedrørende Lolland-Falster og vedrørende befodringsfradraget, vil jeg gerne have lov at sige til hr. Kim Sejr, at jeg mener, det er beregnet, at det nye befodringsfradrag vil komme til at koste mellem 30 og 40 mio. kr. Tallet 100 mio. kr. kommer lidt bag på mig. Jeg ved ikke, om det er et tal, der bare bliver slynget ud, eller om der er realiteter bag.

Så vil jeg sige, at om det er 100 mio. eller 30-40 mio. kr., tror jeg ikke er det, de enkelte borgere i udkantssområderne hænger sig særlig meget i; man hænger sig meget i og er meget glade for, at man får mulighed for at få et større befordringsfradrag, når man nu gør sig den ekstraordinære ulempe at bruge rigtig meget tid og rigtig meget transport på at komme på arbejde dag efter dag. Det er faktisk det, vi som regering vil honorere.

Derudover vil vi gerne være med til, at folk tør og kan bosætte sig i yderområderne, også som et led i den vækst, vi ønsker, yderområderne skal have, og det er ikke alene en vækst i form af arbejdspladser – som vi naturligvis også håber på og også gerne vil hjælpe med til at etablere i form af de vækstsamarbejder, som vi også lægger op til skal styrkes, og hvor Erhvervsministeriet vil gå ind – men også i form af, at der kommer mere gang i, mere skred i boligområderne i de specifikke områder, som hr. Kim Sejr selv nævnte. Det fremgår af den regionalpolitiske redegørelse, at det er her, vi sætter fokus.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke lade være at bemærke, at det er lidt svært at se sammenhængen i, at man gerne vil have flere folk til at bo og arbejde i regionerne, og at det, man så gør, er, at give folk, der kører meget, meget langt, og som arbejder langt væk fra hvor de bor, en belønning i stedet for at prøve at skabe sammenhæng mellem bolig og arbejdsplads.

Vi lever jo i øjeblikket i en tid, hvor der er stigende arbejdsløshed, samtidig med at der er flere mennesker, der bliver slidt ned af at gå på arbejde, fordi de skal løbe alt for hurtigt og er for få på arbejdspladserne. Der er mange mennesker, der bliver meget nedslidte især i den offentlige sektor.

Derfor vil jeg gerne høre, om det, der står øverst på side 2 i redegørelsen, om, at der skal gives bedre rammebetingelser for lokal foretagssomhed i såvel den offentlige som den private sektor, betyder, at regeringen går ind for, at man skal give mulighed for, at der bliver ansat nogle flere, skabt nogle flere arbejdspladser, så nogle af dem, der i øjeblikket er arbejdsløse, i stedet kan komme i arbejde og lave noget af det arbej-

de, vi har så hårdt brug for, for de ældre, de syge, børnene og de handicappede?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jens Peter Vernersen og derefter hr. Ole Vagn Christensen, og det er begge for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg tror da, de bliver glade for i turisterhvervet at høre det syn, man i Venstre har på det spørgsmål. Jeg må sige, at der ikke er faldet meget af, når fru Marianne Pedersen nu fortæller, at hun har siddet i en turistforenings bestyrelse. Jeg vil tale med dem om det i Turistgruppen Vestjylland og de andre turistgrupper.

Jeg vil så godt nævne med hensyn til turismen, at der jo ikke, dengang man skulle fordele, var noget problem i at fjerne pengene fra regionerne, hvor turisterne kaster milliarder af, og samtidig sikre, at økonomien fortsat tilflyder København. Det er så åbenbart det, man står bag ved i Venstre, og det kan man jo så have det fint med.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren sagde i sit indlæg: Vi har undersøgt de regionale konsekvenser, vi har lavet en regional konsekvensvurdering.

På side 94 står der, at man har foretaget en effektivisering af Danmarks JordbrugsForsknings virksomhed, og så har man nedlagt fire forsøgsstationer: Sønderborg, Skjern, Viborg og Aalborg. Man har dæleme været god til at lave konsekvensvurderinger, hvis man har fundet ud af, at der er nedlagt en forsøgsstation i Viborg! Jeg mener, at forsøgsstationen, der er blevet nedlagt som den fjerde, er forsøgsstationen i Thisted. Det fortæller jo sådan set lidt om, hvad det er, man har været inde og foretage af vurderinger her.

Jeg går ud fra, at fru Marianne Pedersen kan bekræfte det, vores minister sagde: at der er tale om, at der er foretaget regionale konsekvensvurderinger, og at det er derfor, man har fundet ud af, at det ligger ved Viborg og ikke ved Thisted.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det må vist være dialekten, der gør, at jeg troede jeg hørte et ord, som slet ikke må bruges fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg må sige, at jeg bliver hr. Ole Vagn Christensen svar skyldig i forhold til Thisted og Viborg og dette forskningsinstitut. Jeg er ikke klar over, om der er tale om en fejl, og jeg må sige, at jeg ikke specifikt kender disse to institutter, så det må der svares på på et senere tidspunkt.

Jeg vil gerne sige til fru Line Barfod: Politik er jo ikke bare enkelt, og det er jo ikke bare nemt. Denne regering har gjort sig den ulejlighed at arbejde med mere end ét spor. Vi har arbejdet med flere spor inden for vækst, rammer og udvikling.

Men jeg vil også gerne sige til fru Line Barfod, at flere arbejdspladser, som der står på en af de første sider i den regionalpolitiske redegørelse, jamen det går vi da ind for. Vi har netop i statsligt regi prøvet at spare så meget som overhovedet muligt, ladet være at lade udviklingen i driften ligge i staten, men har lagt den ud til amter og kommuner, således at amterne og kommunerne også ude i de yderste regioner kan ansætte flere mennesker til pleje, altså til de »varme« opgaver, som man kalder det. Det er en helt bevist politik, og det tror jeg, kommunerne sætter pris på.

Også de 500 mio. kr., der blev sat af ekstra til hjemmehjælpsområdet, er blevet fordelt på anden vis end det, vi ofte har set, med udskrivningsgrundlaget, de er fordelt efter antallet af borgere, så de skulle kunne bruges optimalt dér, hvor de ældre borgere er.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg fik i første runde ikke svar på mit spørgsmål om kollektiv trafik, men jeg forstår det sådan, at det, vi er blevet velsignet med i Midt- og Vestjylland, er, at vi har fået Arriva, og så har vi fået nogle billetter, der er dyrere. Så ved vi da det.

Det andet, jeg godt vil ind på, er omkring forsknings- og udviklingsmidler. Det lyder meget smukt, når Venstre nu siger, at man vil støtte, man vil gerne udvikle, og man vil gøre så meget. Sådan som jeg har forstået det, vil man skære ned på forsknings- og udviklingsmidlerne generelt set på finansloven, når man ser på overslagsårene, men man siger jo også, at man vil give hjælp til selvhjælp. Hvad er det så konkret, man vil gå ind og gøre for de områder, hvor amterne og kommunerne rent faktisk starter nogle ting op? F.eks. har vi inden for fødevarerområdet

forskning i Holstebro, og vi har forskning inden for den vedvarende energi i Herning. Hvad kan Venstre tilbyde de områder, disse steder, hvor man selv går ud og etablerer nogle ting? Hvad vil Venstre gøre for at støtte op omkring det, når man nu ikke vil noget direkte?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kim Sejr og fru Line Barfod, og det er begge for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Når jeg vedrørende befordringsfradraget nævner beløbet 100 mio. kr., så skyldes det, at ordningen med det forhøjede befordringsfradrag jo skal gælde i 5 år og vil give et provenutab på 20 mio. kr. årligt, og det giver et samlet provenutab på 100 mio. kr.

Når jeg brugte mit indlæg til lige at fastholde befordringsfradraget, er det, fordi det er en stor post, man er parat til at give ud på det her område, sammenholdt med, at ministeren og Venstres ordfører tilsyneladende er meget fokuseret på det at være målrettet og at få noget for sine penge, og hvis det viser sig, at der er noget, man ikke får det rigtige udbytte ud af, jamen så skal man lade være med at give støtte til det. Så er det bare, at det undrer mig, at man så kan planlægge og give 100 mio. kr. til et område, hvor man ikke ved, hvad effekten er, hvor man ikke ved, hvad man vil få ud af det, hvor man ikke ved, hvor stort et støttespild, der vil være tale om. Der mener jeg, at man måske kunne have været lidt mere målrettet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kunne forstå på fru Marianne Pedersen, at der ikke var mange konkrete forslag fra regeringen til, hvad det var for nogle bedre rammer, man ville give til, at man kunne skabe vækst lokalt fra det offentliges side og skabe arbejdspladser.

Det, fru Marianne Pedersen nævnte, var ældrepakken på 500 mio. kr. Men de penge er jo gået til bureaukrati og administration. Mange steder har man været nødt til at skære ned på hjemmehjælpen for at få råd til det forøgede bureaukrati, der følger af regeringens og Dansk Folkepartis krav til, at man skal privatisere. Det har her som alle andre steder i det offentlige vist sig, at privatisering er meget dyrere, og at der skulle penge med, for at man kunne privatisere.

Jeg kunne godt tænke mig i stedet at få nogle bud på, hvad det er, man vil gøre for reelt at skabe vækst lokalt, for at skabe arbejdspladser til dem, der har behov for det, og for at vi kan få en vækst i det offentlige, der ikke består af syge mennesker, men af glade mennesker, der har fået en bedre service.

Derfor skal jeg på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med beklagelse, at der samlet set ikke er sket en økonomisk udligning mellem regionerne i Danmark, og at regeringens vækststrategi for de kommende år næppe heller vil have positiv effekt på de dårligst stillede dele af landet. Regeringen pålægges derfor

- at tage initiativer, der skaber arbejdspladser, for derved at sikre lokal vækst,
- at etablere offentlig finansiering af nonprofit økologiske slagterier og mejerier drevet af leverandører, ansatte og forbrugere i fællesskab,
- at gøre det muligt for kommuner i tyndt befolkede egne at frembringe og distribuere varer og ydelser til befolkningen, hvor det private erhvervsliv svigter, f.eks. sikre købmandssalg og post- og bankforretninger, og
- at fremsætte forslag til en udligningsreform, der sikrer en mere retfærdig fordeling mellem rige og fattige kommuner.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 121).

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nonprofit? Hedder det ikke ikkekommercielt på sådan halvdansk? Men det må jo være blevet godkendt her.

Kl. 14.15

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg vil blot konstatere, at det er et andet Danmark, fru Line Barfod står som fortaler for, end det, vi gerne vil, så der er ingen grund til at diskutere det yderligere; vi har vist været rundt omkring det.

Men jeg vil blot lige præcisere, at fru Line Barfod spurgte til vækst af arbejdspladser inden for det offentlige, og det var det, jeg svarede på,

da jeg talte om væksten i form af ekstra hænder inden for hjemmehjælpen med de 500 mio. kr.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jens Peter Vernersen som ordfører.

Jens Peter Vernersen (S):

Forespørgslen tager udgangspunkt i, hvordan regeringen vil leve op til vedtagelserne fra debatterne om regionalpolitikken i såvel 2001 som 2002.

Det spørgsmål, der selvfølgelig er helt relevant at stille, er, om den regionalpolitiske redegørelse yder et væsentligt bidrag til den regionalpolitiske indsats.

Man kan vel med god ret sige, at såfremt de beskudte tiltag, der annonceres i redegørelsen, kunne løse de regionalpolitiske problemer, så er der altså ikke ret mange problemer, og det tror jeg måske ikke helt er oplevelsen ude i udkantsområderne. Det samlede indtryk er, at den regionalpolitiske redegørelse ikke flytter noget væsentligt og derfor er et ringe bidrag til de områder i Danmark, hvor det går mindre godt.

Regeringen roser sig i redegørelsen af, at målet er at forbedre regionernes konkurrenceevne. Om det nu sker, tror jeg kunne være en god idé at lade regionerne svare på. Jeg er sikker på, at svaret ville blive nej, og det er også det, vi har hørt her i dag, for der er mange i disse områder, vi er optaget af at diskutere i dag, for hvem det går den forkerte vej med stigende arbejdsløshed; det gælder især på Bornholm, dele af Storstrøms Amt og ikke mindst den nordlige del af Nordjyllands Amt.

Det, regeringen selv peger på i redegørelsen som virkemidler, virker jo netop *ikke*. Den indsnævrede ramme for kommunernes udvikling trækker med skatteoplægget den forkerte vej. Målet: 85.000 flere arbejdspladser, som også omtales i redegørelsen, ser på nuværende tidspunkt ikke ud til at blive opfyldt; det går også den forkerte vej. Tværtimod ser vi jo her, at der kommer daglige meldinger om nedskæringer i den private sektor.

Hvis vi tager et eksempel som Vestas, ville de jo nok ikke i dag have flyttet en del af vindmølleproduktionen til Nakskov, når man fyrer folk i eksisterende afdelinger. Det er i øvrigt et meget godt eksempel på, at den samlede økonomiske politik har meget stor betydning også for regionalpolitikken: Man kunne ikke skaffe tilstrækkelig arbejdskraft i Ringkjøbing Amt og i det nærmeste område, og så valgte man at flytte en del

af sin produktion til Nakskov. Det gjorde man, fordi man havde en opadgående, en stigende kurve på det tidspunkt. I dag tror jeg, man ville være kommet meget skidt af sted med det, men det er selvfølgelig rart, at man har disse arbejdspladser i det område.

Reformen af Teknologisk Informationscenter har ikke skabt begejstring. Nu nævnte ministeren Det Økonomiske Råds udtalelser. Jeg vil blot sige, at vismændene skriver på side 10 i oplægget, at det »er problematisk, at det statslige tilskud til de Godkendte Teknologiske Serviceinstitutter (GTS) er blevet reduceret ...«. Det står på side 10 i vismændenes rapport.

10 mio. kr. til målrettet indsats til yderområderne inden for rammerne af en turistpolitik, ja, det har vi diskuteret, og der er ikke nogen som helst tvivl om, hvordan man ser på disse 10 mio. kr. Jeg har talt med folk derude i dag, og de brugte udtrykket – det er så ikke mit, men deres udtryk – at det er et hold kæft-bolsje, de har fået; sådan et udtryk kunne jeg selvfølgelig ikke selv bruge her fra talerstolen, men det var deres opfattelse af det sølle beløb.

Det giver store problemer for turisterhvervet, og den grundkapital, man skulle have for at kunne optimere, er ikke til stede. Jeg synes, det er beklageligt, også fordi mange af de penge, turister bruger, kommer tilbage.

Jeg kunne også godt sige lidt om investeringsplanen, som netop ikke giver nogen ting til den største del af landet. Der har været stor skuffelse i mange områder. Som ministeren også siger, var det meningen, at tre fjerdedele af vejinvesteringerne skulle gå til Københavnsområdet. Det kan de ikke forstå ude i regionerne, hvor de har store problemer.

Kl. 14.20

Det forhøjede befordringsfradrag i enkelte kommuner falder jo ret tilfældigt, også uanset kriterierne. Lad mig f.eks. nævne Mors, der er prioriteret som geografisk udkantsområde, men Thisted og Sydthy ligger ligesom længere væk i forhold til de større byer, og de får ingen forbedringer.

Det, vi i øvrigt også ser i økonomi- og erhvervsministerens meget opreklarede indlæg omkring det her, var jo, at de fattige kommuner selv kommer til at betale det. Det er vist forbigået mange, for det stod nemlig ikke i det, der lå fra økonomi- og erhvervsministeren, men en journalist spurgte heldigvis ind til det, og så blev det også klarlagt.

Jeg mener i øvrigt, at det dybest set er et tegn på, at regeringen har givet op, når man vælger en skatteløsning. Det sender jo netop et signal om, at det ikke er muligt at etablere arbejdspladser i disse områder af landet, og så er det trods alt bedre at køre mere end 100 km om dagen, synes man i regeringen. Men det er en given opholdning.

Lad mig også sige, at når vi skal vurdere regionalpolitikens konsekvenser, synes jeg, det er vigtigt at kigge på de regionale vækstmiljøer, der blev igangsat under den tidligere regering. De løber ud i 2003, og det er ikke planen at videreføre arbejdet omkring disse miljøer, som kunne gøre god gavn i områder, hvor man i forvejen har meget, der trænger til at blive optimeret.

Lad mig nævne, at man f.eks.ovre i syv kommuner i Ringkjøbing Amt er gået sammen om et stort tiltag, et samarbejde mellem kommuner og det private erhvervsliv. Indtil videre er det stoppet, fordi tilsynsrådet har sagt, at den konstruktion ikke kan etableres. Jeg synes, det er underligt, at det netop er tilsynsrådets formand, som bidrager til, at et samarbejde, som alle havde forventet sig meget af, ikke bliver til nogen ting. Det synes jeg er trist.

Jeg synes, der er for lidt om uddannelse i forhold til regionerne. De vil få store problemer med beskæftigelsen, fordi meget af det, man laver i dag, måske ikke laves fremover.

Så vil jeg sige, at vi tilslutter os det forslag til vedtagelse, der ligger.

Poul Nødgaard (DF):

Naturligvis skal der først lyde en tak til indenrigs- og sundhedsministeren for den redegørelse, vi har fået her i dag.

Endnu en gang bliver vi mindet om, hvor hastigt tiden går. Netop i morgen er det et år siden, vi havde den selv samme debat her i Folketinget. For nogle uger siden drøftede vi også landdistrikterne, og ved den lejlighed synes jeg, at debatten i alt for høj grad gik over på det regionalpolitiske. Det er nok svært at holde de to ting fra hinanden, og det kunne måske rejse det spørgsmål her i Folketinget, om ikke vi burde tage en fælles debat om landdistrikts- og regionalpolitikken, og så kunne man måske give os lidt udvidet taletid. Så slog vi to fluer med ét smæk og kunne se på det hele i en samlet sammenhæng, for de to ting hænger trods alt uløseligt sammen.

Men skal vi ikke glæde os over i dag, at vi trods alt har det sådan, at uanset hvilken parti-

farve vi har på, gør vi utrolig meget ud af og lægger megen vægt på, at man, uanset hvor man bor, så vidt det er muligt, skal have ens levevilkår, og for at gøre de enkelte regioner attraktive er der fra Folketingets side gennem årene taget en lang række initiativer, der skal sikre, at specielt de såkaldte udkantsområder bliver mere attraktive at bosætte sig i.

Det seneste initiativ, der er taget – ministeren var selv inde på det, og jeg vil godt have lov at gentage det her; jeg synes, det er genialt fundet på – er det forhøjede kørselsfradrag i en lang række udvalgte kommuner med henblik på trods alt at give en lille gulerod til at bosætte sig i kommuner, der ligger i vores udkantsområder. Jeg synes, det er ganske genialt fundet på, hvem der så end er arkitekten bag det.

En anden ting, jeg vil nævne, som ikke har været inde i debatten i dag, og som også gavner de områder, vi er sat til at drøfte, er, at den såkaldte landzonekompetence nu er flyttet fra amterne til kommunerne, og det betyder, at kommuner i vid udstrækning – selvfølgelig på ansvarlig vis – vil kunne administrere land- og byzonenloven sådan, at ting, der før ikke kunne lade sig gøre i et landdistrikt, nu kan lade sig gøre; det kunne være at udnytte bygninger og lignende til erhvervsformål og måske også i enkelte tilfælde boligformål. Jeg synes, det er en rigtig god landvinding, der der er lavet, og det forventer jeg også er et godt bidrag i den rigtige retning til en god og positiv udvikling.

Jeg vil også godt lige nævne den aftale, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti omkring iværksætterfonden og alt, hvad der følger deraf. Der synes jeg også, der ligger nogle tiltag. Det har været inde i debatten allerede nu, så jeg skal ikke sige yderligere om det, men jeg synes nok, at der også er nogle gode elementer dér, som kan bidrage i den rigtige retning.

Kl. 14.25

Men jeg erkender, at der er områder i vort land, hvor der er problemer; det kan vi ikke bortforklare her ved debatten i dag. Derfor er det også afgørende, at der fortsat sættes fokus på, f.eks. hvilke statslige institutioner der kan flyttes ud til ikke alene udkantsområderne, men også ud i regionerne landet over.

Jeg synes, det er utrolig centralt at slå fast her i dag fra Dansk Folkeparti, at både den tidligere regering og faktisk også den nuværende regering ikke i særlig høj grad har fokuseret på dette emne. Jeg tror, det er noget, vi virkelig skal til at sætte fokus på. Det eneste, der er sket her på det

seneste, er, at Sikkerhedsstyrelsen nu flytter til Esbjerg, og det er en ganske udmærket ting.

Jeg synes, jeg vil komme ind på en række andre samfundsforandringer, som jeg mener er meget centrale for befolkningen, uanset hvor man bor. Lad os f.eks. bare tage den tanke, der er fremme landet over i øjeblikket, om at nedlægge velfungerende sygehuse. Det er bestemt ikke groet i Dansk Folkepartis have, at man med det argument, at det ikke er til at tiltrække kvalificeret arbejdskraft, nedlægger godt fungerende sygehuse.

En anden ting, der også er værd at nævne her i dag, er rets- og politikredsene. Det er i hvert fald ikke groet i vores have, og det skal få modstand lige til målstregen, hvis man vil nedlægge specielt politikredsene. Hvad sker der, når man nedlægger en politikreds og flytter politimesteren i nogle år og så siger, at man stadig væk har politistationen med lidt vagt på osv.? Når der så er gået 3-4-5 år, ja, så sker der ganske enkelt det, at man nedlægger politistationen helt og skaber en utrolig utryghed i lokalsamfundet. Det vender vi senere tilbage til, men det er i hvert fald en ting, som jeg allerede nu her i debatten vil markere ikke får vores stemme til sin tid.

Nu kan jeg se, at lampen er lige ved at lyse, så jeg vil bare sige én ting med hensyn til den regionalpolitiske redegørelse. Jeg synes, den er ganske udmærket, men jeg tror, jeg vil opfordre den nu gående indenrigs- og sundhedsminister til, at den næste år bliver lavet på en sådan måde, at vi får en side, der nøjagtig fortæller ord for ord, præcis hvad der er sat i gang af initiativer, så man ikke sådan skal sidde og lede efter tingene i redegørelsen, og så man, når vi mødes om et år og debatterer igen, kan se i forhold til den debat, der finder sted her i dag, hvilke ting der er igangsat. Så tror jeg, vi er sat på rigtig vej.

Jeg glæder mig over, at vi har fået den her debat i dag, og jeg håber også, at vi kan stå lidt mere sammen omkring dette emne, der er så centralt for hele den danske befolkning. Man skal ikke modarbejde hinanden i en sådan sag.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Når hr. Poul Nødgaard betegner regeringens forslag om at indføre det nye forhøjede befordringsfradrag som en måde at styrke regionalpolitikken på som genialt, så kunne jeg godt tænke mig at vide, om hr. Poul Nødgaard har kendskab til særlige dokumenter i den her sag, der ligesom dokumenterer, at det vitterlig er ge-

nialt, eller om det er en vurdering, der står helt for Dansk Folkepartis egen regning.

Hr. Poul Nødgaard var også inde på forslaget om en iværksætterfond, som Dansk Folkeparti jo også har haft en finger med i spillet om. Men så ved jeg ikke, om hr. Poul Nødgaard dermed tilbageviser de økonomiske vismænd, der siger, at der ikke er noget belæg for at sige, at direkte støtte til nystartede virksomheder har nogen som helst effekt i forhold til etablerede virksomheder. Og det er jo ikke blevet bedre af, at man med Dansk Folkepartis hjælp har fået gjort det oprindelige forslag til iværksætterfonden endnu mere bredt og mindre målrettet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti støtter en række af de synspunkter, der er i den regionalpolitiske redegørelse.

Er Dansk Folkeparti af den opfattelse, for så er det i hvert fald modsat socialministeren, at det, når regeringen henviser til ældrepakken – altså i forhold til hjemmehjælp – skulle give mere service på ældreområdet? Jeg må sige, at indtil nu har jeg egentlig troet, at det kun var regeringen, der troede på den skrøne. Af de meldinger, vi får ude fra kommunerne, fremgår det jo klart, at kommunerne er af den opfattelse, at det her ikke giver mere hjælp til fru Petersen og fru Jensen, der skal have noget hjemmehjælp; det giver mulighed for, at nogle andre kan overtage arbejdet med hjemmehjælpen, men det er ikke noget, der giver mere til den ældre. Jeg går ud fra, at man også i Dansk Folkeparti er enig i, at det er en aldeles dårlig idé.

Kl. 14.30

Synes hr. Nødgaard virkelig, at i stedet for at sætte mere ind på at etablere arbejdspladser i områderne er det sådan set bedre, at man sender borgerne ud på en køretur af mere end 100 kilometers længde hver eneste dag for at finde job? Synes hr. Nødgaard virkelig, at det er den rigtige måde at gøre det på?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Poul Nødgaard roser jo regeringens redegørelser på en række områder. Der er dog ét sted, hvor Dansk Folkeparti synes, at det er for dårligt. Det er SF enig i: Det er i spørgsmålet om konkretiseringen af vedtagelsen tidligere om udflytning af statslige arbejdspladser. Jeg vil da gerne hilse velkommen, at Dansk Folkeparti har

den opfattelse. Det må vi så se om vi kan udmønte i noget mere konkret. Indtil nu har det jo ikke været særlig godt.

Så siger Dansk Folkeparti, at man ikke vil være med til, at man nedlægger sygehusene, og at man er imod, at de små og velfungerende sygehuse skal nedlægges. Jeg vil godt helt konkret spørge: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved det?

Jeg tror ikke, at amtsrådsmedlemmerne nedlægger de velfungerende og små sygehuse, fordi de er onde mennesker. Jeg tror, de gør det, fordi de ingen penge har. Jeg tror, de gør det, fordi de er nødt til at finde nogle midler. Vil Dansk Folkeparti være med til at sikre de midler, så vi kan opretholde de små sygehuse, eller hvad mener Dansk Folkeparti egentlig med det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er faktisk komplet umuligt at svare på alle de spørgsmål på 2 minutter. Jeg skal prøve at gøre det; så godt jeg kan.

Hr. Kim Sejr nævner noget om befordringsfradraget. Jeg synes stadig væk, det er genialt ud fra, at det giver nogle muligheder for at få folk, der måske ikke før ville bo ude i et yderområde, til at flytte ud i ledige huse, lejligheder osv.

Det kan også være et svar til hr. Jens Peter Vernersen, der spørger, om det er særlig genialt, at folk skal køre så langt på arbejde. Der er altså nogle, der måske gerne vil bo i et naturskønt område og lignende, og det er jo ikke noget, man tvinger folk ud i. Det er et tilbud, man giver; nemlig at man kan give nogle øgede befordringsfradrag i en sådan situation. Jeg synes stadig væk, at det er utrolig godt at afprøve det.

Det samme synes jeg også er svaret til hr. Kim Sejr med hensyn til støtte til virksomheder, hvor hr. Kim Sejr siger, at der er nogle eksperter, der siger, at det slet ikke er noget, der virkelig giver resultat. Folketinget er nu engang landets øverste myndighed. Flertallet har bestemt, at man skal afprøve nogle modeller; og så må det stå sin prøve. Jeg synes stadig væk, det ville være utrolig godt, at man kunne få gang i noget erhvervsudvikling, også ved nogle statslige medinitiativer.

Så lige til hr. Touborg: Med hensyn til udflytning af statslige arbejdspladser kan vi finde hinanden, sådan forstod jeg det. Der kan jeg da godt også sende det signal til indenrigs- og sundhedsministeren, hvis han nu ville skrive det ned, at jeg tror, at regeringen skal gøre noget ud af det der. Det skal ikke bare blive ved snakken,

som jeg sagde i min ordførertale, for der skal handling bag de ord.

Det er noget, den tidligere regering intet gjorde ud af. Den nuværende har dog nu foreløbig sendt Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg. Det var vældig godt. Og så med hensyn til sygehusene: Jeg sagde i min tale – hvis hr. Touborg hørte efter – at Danmark er rigere end nogen sinde før. Og derfor er mit spørgsmål: Hvorfor skal man så nedlægge det ene sygehus efter det andet?

Vi har taget et initiativ her i Folketinget – nu nikker man. Hvorfor stemmer man så ikke, inden Folketinget slutter samlingen, for det beslutningsforslag, Dansk Folkeparti har fremsat om, at amterne ikke må nedlægge nogen sygehuse, før Strukturkommissionen er færdig med sit arbejde, og før vi har noget mere overblik over alt det der? Der vender man formentlig tommelfingeren nedad.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Poul Nødgaard. Det er en helt absurd situation, at der, når Danmark er et af de rigeste lande i verden, bliver nedlagt sygehuse; at der bliver skåret ned over for børn, ældre, syge og handicappede. Det burde da være omvendt. Vi burde da i en situation med stigende arbejdsløshed i stedet for sørge for at ansætte nogle flere til at tage sig af børn, ældre, syge og handicappede og skabe glade mennesker i stedet for flere syge mennesker.

Dansk Folkeparti ved udmærket godt, at vi lige siden finanslovdebatten i september sidste år har forsøgt at få Dansk Folkeparti med i et flertal for at sikre, at der kom penge til amterne, så sygehusene kunne bevares. Vi har lige siden finanslovdebatten i september sidste år forsøgt at få Dansk Folkeparti med i et flertal, så vi kunne forhindre, at amterne sælger sygehusene.

Men det har Dansk Folkeparti ikke villet, for det er ren retorik fra Dansk Folkepartis side. Man vil gerne stå her og sige, at man vil sikre sygehusene, men man vil ikke være med til at skaffe pengene sammen med det flertal, der er i Folketinget for det.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt spørge hr. Poul Nødgaard, om hr. Nødgaard synes, at den måde, man nu definerer de udkantområder på, er rigtig. Morsø Kommune bliver defineret, men Thisted og Sydthy, der

ligger længere ude og længere væk fra store arbejdspladser, er eksempelvis ikke med i ordningen. Det er da en tilfældig måde at gøre det på. Anderledes kan det vel ikke forstås.

Jeg går da ud fra, at hr. Nødgaard ved, som det skrives af Økonomi- og Erhvervsministeriet, at det provenutab som andre ligningsmæssige fradrag vil skulle finansieres af de der fattige kommuner, og det vil sige, at de selv kommer til at betale det her. Det er sådan set virkeligheden, og det bidrag har jeg med. Så det synes jeg egentlig også man skal forholde sig til, når man er så glad for det, som det nu tilkendegives her.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu kan man ikke medbringe alle lov- og beslutningsforslag i sådan en debat, men hvis jeg husker Dansk Folkepartis beslutningsforslag om sygehusene, lyder det simpelt hen, at hvis man vedtager det beslutningsforslag, så pålægges det regeringen at optage samtaler med Amtsrådsforeningen, for at man ikke får nedlagt flere sygehuse. I det er også underforstået, at regeringen og Amtsrådsforeningen også må snakke om økonomien i den forbindelse. Men det er jo heller ikke sikkert, at det betyder den helt store økonomi. Men jeg bliver nødt til at have det beslutningsforslag ved hånden.

Men studér det lige. Vi har appelleret til dette Folketing om, at man skulle vedtage det i enighed, men man vil formentlig vende tommelfingeren nedad. Jeg forstår det ganske enkelt ikke.

Hr. Vernersen taler om definitionen på yderområder. Jeg må altså indrømme, at jeg ikke har siddet og fundet de vistnok 54 kommuner, der kommer ind under den her ordning. Det har vi dels ministre til, der er fuldtidsbeskæftigede med det, dels deres dygtige embedsfolk, og de lader helt givet en lang række forskellige parametre tælle, når det afgøres, om den kommune eller den kommune skal med. Jeg kunne da godt, hvis det kunne mere hr. Vernersen, en dag sætte mig til at se efter, om jeg synes, at de 54 kommuner er de rigtige, og om Morsø Kommune også skulle med. Det kunne hr. Vernersen i øvrigt selv tage at gøre og så skrive til erhvervsministeren. Det er ham, det skal sendes til, eller måske også til indenrigsministeren. Så kan han jo bringe det videre.

Så hvis der er en kommune, der er smuttet udenom, og det kan bevises, at der er argumentation for, at den kommune også skal være med, så går jeg da ud fra, at vi har nogle ministre, der

lytter til Folketingets medlemmer og fornuftige argumenter, der kommer fra dem. Mere har jeg såmænd ikke at sige om den sag.

Formanden:

Så tager vi en runde mere. Fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning og derefter hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at hr. Poul Nødgaard ikke kan Dansk Folkepartis forslag om sygehuse udenad, men det var hr. Poul Nødgaard, der selv bragte det op, og jeg har studeret det forslag meget nøje, for jeg mener, det er utrolig vigtigt, at vi kan gøre noget for at sikre, at der fortsat er et godt sundhedsvæsen også lokalt, for det er jo en af de ting, der er vigtige for et lokalområde, at der er et godt sundhedsvæsen.

Derfor irriterer det mig i den grad, at Dansk Folkeparti i pressen stiller sig op og siger, at man gerne vil være med til at sikre sygehuse, men når det kommer til realiteterne, vil man ikke være med til at sikre penge.

For hvis man vedtager et forslag om, at amterne ikke må lukke sygehuse, uden at der følger nogen penge med, så betyder det jo, at der skal skæres et andet sted. Så betyder det f.eks., som vi har set, at nogle amter nu begynder at tage initiativer til, at de handicappede skal flyttes tilbage til store institutioner og anbringes under elektronisk overvågning. Det vil vi ikke være med til.

Derfor er det vigtigt for os, at man sikrer penge til sygehuse. Jeg vil derfor gerne igen spørge, hvad Dansk Folkeparti vil gøre for, at der kommer penge ud, så vi kan få en offentlig vækst, der består af mennesker, der kan være med til at passe syge, ældre, børn og gamle, i stedet for som i øjeblikket en offentlig vækst, der består i, at flere bliver syge.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes, at fru Line Barfod gør hr. Poul Nødgaard uret, for jeg hører egentlig hr. Poul Nødgaard sådan, at vedtagelse af forslaget om ikke at lukke de små sygehuse altså også betyder, at regeringen under økonomiforhandlingerne skal gå ind og sikre, at det kan lade sig gøre, altså at forslaget om at holde fast ved de små sygehuse betyder, at amterne også dækkes ind på den måde. Sådan hørte jeg hr. Poul Nødgaard sige. Der-

for synes jeg måske nok, at Enhedslistens ordfører gør Dansk Folkeparti uret lige nu. Men jeg vil da gerne have det præciseret af ordføreren for Dansk Folkeparti.

Kl. 14.40

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan jo godt forstå, at hr. Poul Nødgaard ikke svarer på det spørgsmål, jeg stiller om betaling/finansiering af befordringsfradraget, for i det notat, som blev udleveret til journalisterne, da den indbudte kreds var indkaldt til pressemøde, står nemlig kun, at man har en udgift på 20-30 mio. kr. Når man spørger ind til det, er der en oplysning, som var skjult af økonomi- og erhvervsministeren i det papir, der var udleveret, og der bliver så efterfølgende lavet en tilføjelse. Det provenutab vil som andre ligningsmæssige fradrag skulle finansieres af de der fattige kommuner selv. Det er sådan set virkeligheden. Det er det, som man står inde for i Dansk Folkeparti.

Så må jeg sige til hr. Poul Nødgaard: Det hænger jo ikke sammen. De der skatteforslag, der nu er indgået forlig om, indebærer jo netop, at amterne og kommunerne får milliardbeløb mindre til rådighed. Det er jo virkeligheden. Det er det, vi står over for. Jeg håber, at hr. Poul Nødgaard også kan svare på det her. Nu kan jeg se, at han får lidt vejledning, så hjælper det måske.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg svarer fru Line Barfod og hr. Kristen Touborg under ét, for det drejer sig om præcis det samme emne, nemlig sygehuse. Som jeg husker vores forslag – jeg tror, at jeg efterhånden husker det krystalklart – står der, at det, hvis det bliver vedtaget, pålægger regeringen at optage forhandlingen med Amtsrådsforeningen om beslutningen om at bevare sygehuse indtil videre. Det bliver en forhandling mellem regeringen og Amtsrådsforeningen. I det ligger der naturligvis præcis dét, ligesom Dansk Folkeparti her i Folketinget har været med til at bevilge 500 mio. kr. ekstra til forøget og bedre hjemmepleje i kommunerne, hvilket er givet til fordeling. Min egen kommune fik 3 mio. kr. af pengene. Og vi har også været med til at bevilge meget store beløb til afskaffelse af ventelisterne på vores sygehuse.

Jeg husker ikke tallene, men det er mange hundrede millioner.

På samme måde ligger der naturligvis det i forslaget, men jeg skal ikke sætte tal på. Hvis man nu trykker på de grønne knapper, inden Folketinget går ind i den mødefri periode, er det regeringens pligt at optage den forhandling med Amtsrådsforeningen, og så må den komme tilbage med et forhandlingsresultat.

Sagt til hr. Jens Peter Vernersen: Det der er jo en lidt akademisk diskussion. Det er jo klart, at det provenutab, man lider ved at forbedre befordringsfradraget, skal findes et sted, men det er jo ikke alene de fattige kommuner, der betaler. Det er jo hele striben af kommuner. Nu ryster hr. Jens Peter Vernersen på hovedet. Nu må jeg ikke stille spørgsmål den anden vej, men prøv alligevel på en eller anden måde at svare. Det må jo være sådan, at tiltaget som sådan er godt nok. Det kan ikke hjælpe noget, at man kvæler et godt tiltag ved, at man nu finder en eller anden lille paragraf, altså at den og den kommer til at betale for det der. Pengene skal naturligvis findes et sted, men jeg synes stadig væk, at forslaget er godt og genialt. Jeg tror, hr. Jens Peter Vernersen skal regne med, at der er mange mennesker, der bor ude i de områder, der er meget lykkelige for, at den her ordening kommer igennem Folketinget i løbet af efteråret, så den kan få virkning fra den 1. januar 2004.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Nu er jeg godt klar over, at hr. Poul Nødgaard ikke vil blande sig så meget i, hvad der er yderområder, og hvem der skal have osv., men jeg bemærkede dog, at hr. Poul Nødgaard nævnte, at det at flytte Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg var positivt. Er det hr. Poul Nødgaards opfattelse, at specielt Esbjerg er et yderområde? Det er den femtestørste by. Der er et ret stort opland derovre, og der er faktisk på nogle områder rimelig gang i det. Det vil jeg spørge om set i betragtning af, at Dansk Folkepartis erhvervsordførere mente noget ganske andet om udflytningen af Sikkerhedsstyrelsen.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg kan kun bekræfte det, som den socialdemokratiske ordfører har fremhævet i forhold til det forbundne provenutab som følge af befordringsfradraget. Der er tale om 40 kommuner, der over de 5 år vil få de 100 mio. kr. i befordringsfradrag.

Det provenutab vil i første omgang skulle finansieres af selv samme kommuner. At der senere kan blive tale om, at der sker noget over udligningsordningen, er en anden ting, men i første omgang skal det altså ske over de berørte kommuner selv.

Kl. 14.45

Formanden:

Så er det hr. Kristen Touborg for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er i forlængelse af hr. Poul Nødgaards udmærkede bemærkninger om det med at undgå at nedlægge sygehuse. Jeg er lidt uforstående over for, at man ikke kan blive enig om at finde en formulering, som kunne holde fast i det gode element, der ville være i det.

Faktisk har SF jo stillet et ændringsforslag, som indebærer, at regeringen skal gå ind og tilføre midler, så amterne i realiteten og i det rigtige liv er i stand til at opretholde disse sygehuse.

Det burde da, når ændringsforslaget ligger der, være muligt at finde frem til enighed om det. Når nu Dansk Folkeparti har så stort et ønske om at opretholde de små sygehuse, og når vi andre også har det, burde det være en mulighed, at man kunne finde sammen om det ændringsforslag, som SF har stillet. Vil Dansk Folkeparti støtte det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Lad mig lige slå fast, så det er helt cementeret, at det er den til enhver tid siddende regering, der fører forhandlingerne mellem kommunerne på den ene side og amterne på den anden side. Når det er sagt, vil jeg sige, at vi appellerede til det store Socialdemokrati, for Dansk Folkeparti er parat til at vedtage vores beslutningsforslag også uden om regeringen. Hvis det flertal kan samles her i Folketinget, er det regeringens opgave at optage forhandlinger med Amtsrådsforeningen om, hvordan man skal udmønte, at vi undgår sygehusednlæggelser i dette land, i hvert fald indtil videre.

Det har vi jo sagt. Man kan slå op i Folketingets forhandlinger fra de seneste gange. Vi mangler bare, at man i hr. Vernersens parti kommer op af stolene og stemmer ved at trykke på de grønne knapper her en af dagene, før Folketinget går ind i den mødefri periode.

Til hr. Mogens Nørgård Pedersen vil jeg godt lige sige vedrørende Sikkerhedsstyrelsen, at man kan diskutere, om Esbjerg er et udkantsområde, men én ting står i hvert fald fast, nemlig at Sikkerhedsstyrelsen er blevet flyttet ud i det danske land. Jeg vil måske nok ikke hundrede procent betragte Esbjerg som et udkantsområde, og det skal heller ikke være nogen hemmelighed – det vil jeg godt sige her for åbne mikrofoner – at vi meget gerne havde set, at styrelsen var kommet til Storstrøms Amt.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed – det vil jeg også gerne sige åbent og ærligt – at det var der faktisk en aftale med økonomi- og erhvervsministeren om. Den var faktisk fuldstændig på plads, indtil en vis herre, der sidder højere i regeringssystemet, bestemte, at styrelsen skulle ligge i Esbjerg. Det er den historiske sandhed bag det. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at skjule, at det var statsministeren personlig, der ønskede Sikkerhedsstyrelsen placeret i Esbjerg, og det gik så ud over Storstrøms Amt.

Vi havde i Dansk Folkeparti meget hellere set, at den kom til at ligge i Storstrøms Amt.

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Poul Nødgaard forsøger stadig at sige, at det er os andre, der ikke vil være med til at forhindre, at de små sygehuse bliver nedlagt. Nu har jeg personlig så mange gange kontaktet Dansk Folkeparti siden finanslovdebatten i september, for at vi kunne finde en formulering, så vi kunne få et flertal. Det har ikke været mig muligt på noget som helst tidspunkt at få en tilbagemelding fra Dansk Folkeparti, der kunne sikre det flertal.

Hr. Poul Nødgaard mangler også stadig at sige, hvor pengene skal komme fra. Hvis ikke vi sikrer pengene fra staten, der jo kan tage dem fra erhvervslivet og fra de multinationale og andre, der kan bidrage til fællesskabet, hvor skal amterne så finde pengene henne? Er det de handicappede, der skal skæres ned over for? Eller er det de andre syge, der skal skæres ned over for? Er det medicinudgifterne? Hvor er det, man skal skære for at bevare sygehusene, hvis ikke der kommer ekstra midler med fra staten?

Det bliver man jo nødt til at forholde sig til. Det er det, vi andre har foreslået, for vi ønsker, at

man skal have et godt sundhedsvæsen lokalt som en væsentlig del af at kunne have et Danmark over hele landet og ikke kun i storbyerne.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at man skal herop så mange gange og gentage, at det, hvis der skabes et flertal her i Folketinget, er regeringens opgave at føre de forhandlinger og også finde økonomien. Hvis jeg personlig skulle komme med et forslag, så ved jeg godt, at fru Line Barfod vel ryger lige op sådan der. Men nu har hun vist haft tre korte bemærkninger, så hun har ikke nogen muligheder for at komme igen. Det er jo dejligt så at kunne stå og sige nogle ting.

Men hvis vi ser på det, regeringen gjorde sammen med Dansk Folkeparti, da der var regeringsskifte, var det jo, at vi tog meget lidt af ulandsbistanden: Fra 1,1 pct. til 1,0 pct., hvor FN anbefaler 0,7 pct. Rige lande som Tyskland, Frankrig og England ligger på 0,4 pct., altså langt under det, FN anbefaler. Vi kunne måske gå ind og tage en lille smule af den bistand, vi giver til nogle projekter ude i verden, som bestemt ikke er særlig gennemtænkte, og så overføre dem til os selv, så vi havde et godt sygehusvæsen i dette land. Det var et forslag.

Nu kan jeg ikke få flere korte spørgsmål om det, så det er fint, at jeg kan sige det lige her og nu, og det mener jeg.

Kl. 14.50

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Else Theill Sørensen (KF):

Danmark er generelt et homogent samfund. Vi lever i et samfund med relativt små forskelle både socialt og geografisk eller regionalt. Alligevel er der yderområder af landet, som har det svært på grund af et lavt indkomstgrundlag, et forholdsvis lavt uddannelsesniveau, og hvad der måske er det allerværste en befolkningsudvikling, der giver anledning til bekymring. Der bliver færre unge og flere ældre.

Det Konservative Folkeparti er meget optaget af at give disse områder gode betingelser for at komme på niveau med det øvrige land. For at undgå regionale skævheder og for at sikre gode og ligelige levevilkår, uanset hvor i landet man bor, er der nogle vigtige elementer, som jeg gerne vil fremhæve.

For det første er det jo nødvendigt med en vis befolkningskoncentration. Det er simpelt hen nødvendigt, for at der kan være grundlag for en ordentlig service for borgerne – både den offentlige service og den private service. Der skal være befolkningsunderlag for bl.a. skoler og andre uddannelsesinstitutioner, for praktiserende læger og sygehuse og for indkøbsmuligheder.

Det næste element, jeg vil nævne, er infrastrukturen. Hvis der i et område skal være gode betingelser for en produktion, skal der være gode muligheder for transport af både varer og arbejdskraft.

De omkostninger i tid og penge, der er forbundet med at få varer transporteret hen til markedet – det vil som regel sige hen til de steder, hvor der bor mange mennesker – er et ikke uvæsentligt konkurrenceparameter.

Nu ved jeg godt, at de realistiske muligheder for at få en motorvejsforbindelse fra Hanstholm til Hamburg er begrænsede. Det samme gælder mulighederne for at få en hurtig togforbindelse med hyppige afgange mellem Skive og København. Men jeg vil gerne understrege, at et områdes tilgængelighed rent trafikalt er meget væsentligt for, om der kan være en positiv udvikling på stedet.

For at runde denne del af mit indlæg af vil jeg understrege, at for mennesker, der bor og arbejder i de geografiske yderområder, som er tyndt befolkede, er privatbilen en helt uundværlig del af hverdagen. For nogle af dem vil regeringens forslag om forhøjet befordringsfradrag for personer i udkantsområderne være en tiltrængt håndsrækning.

Det sidste element, jeg vil nævne, er uddannelse. Det er af meget stor betydning for erhvervsudviklingen i et område og dermed for hele eksistensgrundlaget for området, at befolkningen er veluddannet. Der er meget store regionale forskelle på uddannelsesniveaet i områderne omkring de store byer og udkantområderne.

Lad mig bare nævne, at der i 2001 blandt de 25-64-årige var 9,1 pct. i hovedstadsregionen, der havde en længerevarende videregående uddannelse, mens der kun var 3,2 pct. i Viborg Amt og 2,6 pct. i Ringkjøbing Amt og Ribe Amt.

Uden at jeg har lavet nogen nærmere og dybere analyse af de tal, så tror jeg ikke, at man heraf kan slutte, at der er 3-4 gange så mange blandt de unge fra hovedstadsregionen, der ta-

ger en videregående uddannelse, som blandt de unge i Vestjylland.

Problemet er snarere, at de unge vestjyder, når de er vandret mod øst for at blive uddannet, ikke tager returbilletten hjem igen. Det er der mange grunde til, som det nok vil føre for vidt at tage med i debatten i dag, men jeg tror, det er vigtigt at være bevidst om det.

En særlig problemstilling, som desværre trænger sig på, er den, at der er områder, som foruden det, at de er yderområder, er særlig hårdt ramt af nedgangen i fiskeriet. Det er f.eks. Hanstholm, Hvide Sande, Thyborøn-Harboøre og Thorsminde.

Fiskerierhvervet er ramt af problemer, som det ikke selv har nogen umiddelbar mulighed for at løse. For disse områder vil det være af stor betydning, at der kommer gode resultater ud af de samarbejder, som tre ministerier vil deltage i med henblik på at udarbejde strategier for erhvervsudviklingen i områderne, så der kan blive et bredere erhvervsgrundlag.

Jeg vil afslutningsvis understrege, at for Det Konservative Folkeparti er det af afgørende betydning for hele landets velstand og velfærd, at vi har et dygtigt og stærkt privat erhvervsliv. Det er aktiviteterne og indtjeningen i det private erhvervsliv, vi alle sammen skal leve af. Det Konservative Folkeparti ønsker, at der er stor erhvervsaktivitet og mange gode private arbejdspladser i alle dele af landet. Derfor vil vi altid være meget optaget af at skabe gode rammer og vilkår for det private erhvervsliv.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Fru Else Theill Sørensen var i sit indlæg inde på bl.a. togtrafikken; en forbedring og en nødvendighed af, at der er tilgængelighed til området. Jeg vil godt spørge De Konservative om, hvad det er for konkrete forbedringer. Er der konkrete forbedringer, man arbejder med? Jeg hørte godt fru Else Theill Sørensen sige, at det ikke ville være realistisk, at vi skulle have meget hyppige afgange osv., men hvad er der af konkrete forslag fra Det Konservative Folkeparti til at forbedre togtrafikken f.eks. i det midt- og vestjyske område? For indtil nu er det jo sådan, at vi kun har fået fornøjelsen af at have højere billetpriser, og så har vi fået Arriva, og det er jo ikke, fordi jeg synes, at det sådan set er noget at skrive hjem om.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Det er prisværdigt, at den konservative ordfører selvfølgelig også er bekymret over den regionale udvikling og over nogle af de svageste kommuner. Mit spørgsmål er så, hvordan det hænger sammen med, at Det Konservative Folkeparti også er parat til at påføre de svageste kommuner et tab på 100 mio. kr. over de næste 5 år, for det tab på 100 mio. kr. er jo netop det, der er resultatet af det foreslåede befordringsfradrag.

Jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti er et bilglad parti, men derfra og så til, at denne bilglæde skal påføre de svageste kommuner et så stort milliontab, er der trods alt et stykke, og hvis man spurgte de berørte kommuner selv, om de var interesseret i at blive offer for det her befordringsfradrag eller ej, skulle vi så lade det være bestemmende for, om det forbedrede befordringsfradrag blev indført?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo interessant at vide, om fru Else Theill Sørensen synes, hun kan være tilfreds med den regionalpolitiske redegørelse, der ligger her, når man tager udgangspunkt i, hvor fru Theill Sørensen er valgt.

Det må da derfra være muligt at få øje på de problemer, der ligger heri, nemlig manglende uddannelsesmuligheder og nedskæringer på en række områder. Lad mig gentage: Synes fru Theill Sørensen, det er tilfredsstillende, at 9½ årsværk på Folkecentret i Sydthy nedlægges?

Synes fru Theill Sørensen, det er tilfredsstillende, at man afvikler driftstilskuddet til energi- og miljøkontorer? Det drejer sig om 20 årsværk fordelt over hele landet, som nedlægges.

Synes fru Theill Sørensen, det er tilfredsstillende, at puljen til styrkelse af den kollektive trafik i tyndtbefolkede områder nedlægges?

Er det tilfredsstillende, at Arbejdstilsynet ændres, så man får fire kontorer? Det nærmeste i forhold til fru Theill Sørensens område bliver vist Kolding. Er det virkelig tilfredsstillende?

Jeg synes, at fru Theill Sørensen skulle være mere kritisk over for den regionalpolitiske redegørelse, der ligger her.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hr. Kristen Touborg spørger: Hvilke konkrete forbedringer er der for togtrafikken? Jeg kan ikke komme med nogen konkrete forbedrings-

forslag, som Det Konservative Folkeparti er kommet med, men jeg vil sige, at med hensyn til, at det eneste, vi har fået, er højere billetpriser og Arriva, så har jeg jo faktisk netop understreget, at den kollektive trafik i et tyndt befolket område ikke kan blive det, vi alle sammen ville kalde fuldt tilfredsstillende. Derfor er vi så afhængige af privatbilismen. Vi bliver nødt til at erkende, at i vores område, både hvor hr. Kristen Touborg, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Ole Vagn Christensen og jeg er valgt og bor, kan vi altså ikke få hyppige togafgange. Det var derfor, jeg udtrykte mig på den måde, at jeg så gerne ville have en motorvej fra Hanstholm til Hamburg og hyppige togafgange fra Skive til København, men det er der ikke basis for, især ikke det sidste.

Kl. 15.00

Hr. Kim Sejr taler om at påføre de svageste kommuner noget. Jeg synes egentlig, at fru Marianne Pedersen dengang svarede ganske udmærket på det spørgsmål, men det er jo sådan, at det ikke er de svageste kommuner, der kommer til at bære hele den byrde, der er altså en udligning.

Det Konservative Folkeparti er i og for sig ikke sådan specielt et bilglad parti, men vi erkender nødvendigheden af, at der er steder, hvor man bliver nødt til at have en bil. Vi synes, at det skal være sådan, at det så også kan lade sig gøre at bruge den til transport til og fra arbejde, og derfor tror vi, at det her forslag er godt.

Hr. Jens Peter Vernersen synes, at jeg skulle være utilfreds i stedet for tilfreds. Nu er jeg egentlig sådan et gemyt, der i al almindelighed er forholdsvis glad og tilfreds med tilværelsen. Jeg prøver altid på at finde de positive ting i stedet for nødvendigvis at sidde og finkæmme dem for at se, om jeg kunne finde noget, som jeg kunne kritisere. Det er da muligt, at jeg kunne det, hvis jeg ledte grundigt. Jeg kunne da også godt endnu en gang begræde, at vi måtte tage tilskuddet fra Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, men jeg synes i grunden, at jeg har hørt nok for det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan ikke love fru Else Theill Sørensen, at hun ikke kommer til at høre om energicenteret igen, for en af de passus, der var i ministerens tale, var, at denne regering har levet op til at lave en regional konsekvensvurdering.

Når der derfor står i redegørelsen, at enkelte tiltag vedrørende puljer, der er bortfaldet, vil have negative regionale konsekvenser, må det tages som et udtryk for, at man har været fuldt vidende om, at nedlæggelsen af Nordvestjysk Folkecenter ville have en regionalpolitisk betydning. Det må jo være en konsekvens, som man har diskuteret igennem, når man her fra talerstolen hører ministeren sige, at vi har en regering, der har lavet de regionale konsekvensvurderinger.

Jeg vil godt sige her, og jeg håber, at fru Else Theill Sørensen vil give mig ret deri, at netop fru Ritt Bjerregaard gik ind i det om forsøgsstationerne og sagde, at en nedlæggelse af dem ikke lever op til den beslutning, der er omkring de statslige regionale arbejdspladser, og derfor kunne der ikke være tale om, at de kunne få lov til at nedlægge dem. Hvis det ikke er en regional konsekvensvurdering, så ved jeg ikke, hvad der er en regional konsekvensvurdering.

Vi må så konstatere, at denne regering bare fjerner dem fuldstændig, og selv om dette har været udtrykt af den tidligere minister, står man og siger, at den foregående regering ikke tog de regionalpolitiske hensyn!

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt sige til fru Else Theill Sørensen, at det jo er folketingsmedlemmernes opgave at være kritiske og kigge på, hvad der ligger i de oplæg, der kommer.

Vedrørende de konsekvenser, jeg nævnte, er det nu meget enkelt. Der ligger et bilag, der punkt for punkt beskriver de problemfelter, jeg nævnte her fra Folketingets talerstol.

Så vil jeg godt sige omkring trafikinvesteringerne, at under Nyrupregeringen fik vores område tilført to tredjedele af de samlede trafikinvesteringer, en tredjedel gik til den anden side af landet. Under VK-regeringen får det område, som vi er valgt i, tilført en tredjedel, og der mangler store anlæg, som man har lovet at få færdiggjort, men som der ikke er afsat midler til. Det synes jeg at der er al mulig grund til at være kritisk over for.

Lad mig så sige om det med togdriften og Arriva og de mange spørgsmål, der har været der, at det jo er afklaret, at der trods alt er 20.000 mennesker, som hver dag bruger toget. Jeg kan forstå, at det måske har mindre betydning. Det tror jeg ikke at de der 20.000 mennesker, der kører rundt i Arrivatogene, synes – og slet ikke,

når togene udebliver. Da man satte en del af disse passagerer over på busser, var det 1.000 passagerer, der daglig blev sat i busser.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Else Theill Sørensen siger, at man ikke kan få en trafikbetjening i yderområderne, som ville være den, vi alle sammen optimalt kunne ønske os – nu tror jeg ikke, nogen forestiller sig, at der skal være 5-minutters busdrift eller togdrift i hele Danmark, det ville være lidt absurd.

Kl. 15.05

Der var faktisk lavet en række tiltag for at sikre en kollektiv trafik, sådan at også de, der ikke har råd til at have en bil, og sådan at de, der af forskellige årsager ikke kan køre en bil, også havde mulighed for at bo uden for storbyerne. Det er det, den nuværende regering har været med til at fjerne, og det, vi har svært ved at forstå, er, at man synes, det er noget, der styrker den regionale udvikling i Danmark. Tværtimod styrker det jo tendensen til, at folk er nødt til at bo i byerne.

Så vil jeg bare høre, om fru Else Theill Sørensen mener, at vi skal gøre noget for at sikre nogle flere arbejdspladser i en tid, hvor arbejdsløsheden er stigende, om De Konservative vil være med til nogle initiativer, der sikrer arbejdspladser, sådan som man tidligere har gjort, f.eks. inden for vedvarende energi og andre områder.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg havde nu heller ikke regnet med, at jeg skulle slippe for at høre om Nordvestjysk Folkecenter. I virkeligheden ville jeg måske næsten være blevet skuffet, hvis jeg ikke skulle blive ved med at høre om det.

Hr. Ole Vagn Christensen siger, at det står i konsekvensvurderingen, så vi må være fuldt vidende osv. Jo, men der var da ikke nogen, der fjernede tilskuddet til Nordvestjysk Folkecenter uden at vide, at det havde en regionalpolitisk konsekvens. Jeg vil da egentlig sige, at jeg synes, vi skal glæde os over, at der, på trods af at tilskuddet er fjernet, stadig væk er aktivitet på Nordvestjysk Folkecenter. De laver stadig væk gode ting. Så det kunne være, at der også kan laves ting, uden at det hele tiden er for offentlige midler.

Til hr. Jens Peter Vernersen: Der var jo en periode, hvor der stod Arriva hen over alting. Sådan som jeg har opfattet det, er det rent faktisk nu

sådan, at de tog, der kører, og som Arriva kører i Vestjylland, kører til tiden, og som de skal, og at de, der skal bruge dem, er godt tilfredse med dem. Men det var da en trist periode, dengang det ikke fungerede.

Til fru Line Barfod, der spørger, om vi skal gøre noget for at sikre flere arbejdspladser: Det tror jeg godt at vi kan blive helt enige om, men jeg er ikke helt sikker på, at vi er enige om, hvor de skal være og på hvilken måde. Vi vil gerne sikre mange private arbejdspladser, fordi vi mener, at arbejdspladser i det private erhvervsliv er med til at sikre den velstand, som vi alle sammen skal leve af, og dermed også sikre basis for, at vi kan have en velfungerende og god offentlig sektor. Alene at lave offentlige arbejdspladser uden at have den økonomiske baggrund for det går vi ikke ind for.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Først til fru Else Theill Sørensen's bemærkning om, at Arriva vist nu kører til tiden. Ja, men mon det ikke først og fremmest skyldes, at de kun kører på tre fjerdedele af det, de skulle have kørt på, fordi DSB har overtaget de sidste 25 pct.? Det er vist en væsentlig begrundelse for, at de nu kører til tiden.

Jeg vil gerne spørge til De Konservatives holdning til det at forbedre banen. Jeg har forståelse for, at fru Else Theill Sørensen ikke har styr på køreplanen osv., og jeg har også forståelse for, at der ikke kan køre tog hvert kvarter eller hver 20. minut oppe i vores hjørne af landet. Men det, vi har utrolig stort behov for, er at sikre, at banelegemet stadig væk ikke bare vedligeholdes, men også udbygges, så der f.eks. er dobbeltspor på dele af banen fra Vejle til Struer. Hvis man ikke vil vedligeholde det, og hvis man ikke vil udbygge det, er det i virkeligheden at lade stå til, og det er jo at gå tilbage.

Derfor er det vigtigt for mig at høre, om De Konservative er indstillet på at afsætte nogle budgetmidler; så vi kan få forbedret den bane-drift, altså selve banelegemet, for ellers går den kollektive trafik til udkantssområderne helt ned.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Fru Else Theill Sørensen kom selv ind på, hvordan det står til på centeret nu. Jeg kan oplyse fru Else Theill Sørensen om, at der er tre personer tilbage. Deraf er der et ægtepar, og så er der lidt hjælp. Men hvad der er endnu værre: Udviklin-

gen omkring bølgeenergien er sat i stå, og udviklingen omkring brintenergien er sat i stå; to industrieventyr, som kunne have udviklet sig.

Kl. 15.10

Det er disse konsekvenser, man har siddet og vurderet. Efter det, vi har fået at vide, er det noget, der ikke har nogen betydning for det danske samfunds udvikling, selv om vi kan se, at man andre steder, også i andre lande, bruger milliarder af kroner til disse ting.

Når man taler om, at det er offentlige midler, kan man jo tale om dem på to måder, men det skal jeg vende tilbage til, for nu kan jeg se, at formanden rejser sig op, og det betyder jo, at mine ord må holde op.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at fru Else Theill Sørensen forsøger at sælge Arriva som en succeshistorie. Det har nok nogenlunde lige så stor troværdighed blandt folk i Jylland, som det har blandt folk på Bornholm, når regeringen i redegørelsen forsøger at sige, at det, at man nedlægger Bornholmerfærgerne til København, er en forbedring for bornholmerne.

Fru Else Theill Sørensen siger, at vi skal sikre private arbejdspladser, fordi de er en basis for offentlige. Jeg mener nok, at de to sektorer er gensidigt afhængige, for hvis det offentlige ikke sørgede for, at der var veje, børnehaver, sygehuse, uddannet arbejdskraft osv., ville det private nok få det svært.

Men når man nu vil sikre private arbejdspladser, er det så rigtige arbejdspladser med løn og arbejdsforhold efter overenskomsten? Eller støtter man den udvikling, der er i gang, og som »Fire i arbejde« jo yderligere skubber på, nemlig at man nedlægger arbejdspladser og i stedet ansætter kontanthjælpsmodtagere i tvangsaktivering til at lave nøjagtig det samme arbejde, som de tidligere lavede for en ordentlig løn, men nu bare for deres kontanthjælp?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til hr. Kristen Touborg: Jeg vil helst til det spørgsmål om banelegemet sige, at jeg ikke er trafikpolitisk ordfører. Det ville være letsindigt af mig at begynde at rode mig ind i at love noget om, hvad den konservative holdning er på det område. Men ved en prøvetur kan man jo nok forsikre sig om, at der er steder, hvor banelege-

met ikke er i optimal stand i vores område. Så vidt vil jeg give hr. Touborg ret.

Til hr. Ole Vagn Christensen: Der er en udvikling omkring bølgeenergi og brintenergi, som har fundet sted på Nordvestjysk Folkecenter, som ikke foregår der mere, som er stoppet. Jeg har ikke sagt, at det ikke har nogen betydning, at der forskes i de ting, men jeg vil godt understrege, at der stadig væk forskes i nye udnyttelser af energi på en miljøvenlig og effektiv måde, selv om det ikke lige foregår på det center.

Til fru Line Barfod: Jeg ved ikke, om jeg vil forsøge at sælge Arriva som en succeshistorie, det ville måske nok være noget af en overdrivelse. Men de store problemer, der var for befolkningen i vores område, er, ganske vist ved DSB's hjælp, løst, og det er de altså først og fremmest, fordi trafikministeren simpelt hen krævede, at de skulle løses så omgående, som det overhovedet kunne lade sig gøre.

Vi vil altid være optaget af at skabe rigtige arbejdspladser, sådan nogle som erhvervslivet på længere sigt kan leve af, og som vi alle sammen kan have glæde af.

Formanden:

Så får hr. Ole Vagn Christensen lov til at komme igen og fortsætte, hvor han slap.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Fru Else Theill Sørensen sagde, at det er rigtigt, at forskningen i bølgeenergien er gået i stå, at det er rigtigt, at forskningen i brintenergien er gået i stå, men at det foregår andre steder.

Det er selvfølgelig – det vil jeg godt udtrykke – med stor beklagelse, at vi netop har konstateret, at disse ting nu flytter til udlandet.

Vi ved, og det håber jeg at fru Else Theill Sørensen vil bekræfte, at der sådan set var en prototype på bølgeenergien og en prototype på brintenergien, således at man var i stand til at arbejdet videre, hvis regeringen havde været fremsynet og havde set, at det faktisk er fornuftigt at bruge offentlige midler, når det drejer sig om små virksomheder, som det jo gør i Danmark. Det er fornuftigt, at der er nogle basistilskud, som kan bruges til at udvikle prototyper, som kan videreudvikles, som vi så det i hele eventyret om vindmøller.

Det er helt klart, at hvis der bare havde været en lille smule royalty på disse ting, men det skulle hentes ud af virksomhederne, ville man have været i den situation, at man havde haft de

midler, som også kunne klare centerets fremtid. Men dem skulle man have hentet ude i de små virksomheder, og det kan ikke være konservativ erhvervspolitik.

Kl. 15.15

Formanden:

Så er det hr. Kristen Touborg for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har da forståelse for, at fru Else Theill Sørensen godt vil være i overensstemmelse med sin trafikpolitiske ordfører, inden hun lover alt for store investeringer.

På den anden side står vi her i en regionalpolitisk debat, så det var måske rimeligt, om Det Konservative Folkeparti kunne give lidt udtryk for, om man også ville investere noget i banelegemet i områderne Midt- og Vestjylland. Det var tidligere regering ikke særlig god til, og den nuværende regering har heller ikke været særlig god til det. Det var vel rart og rimeligt nok, om man fik en melding fra Det Konservative Folkeparti om, hvad det er, der er hensigten med området.

Så blev jeg noget overrasket over fru Else Theill Sørensens melding om, at bølgeenergiforskning ganske vist blev nedlagt i Thy, men jo fortsatte andre steder. Er der andre steder i Danmark, hvor det fortsætter? Eller er meldingen simpelt hen så billig, så man siger: Jamen det foregår jo så i udlandet. Hvis det er det, der er tilfældet, må jeg sige, at så har man da virkelig trådt i spinaten.

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig meget at høre, at De Konservatives ordfører siger, at De Konservative ønsker rigtige arbejdspladser. Så mangler jeg bare at få nogle bud på, hvad det er, man vil gøre for at få nogle rigtige arbejdspladser til de mange mennesker, der i øjeblikket bliver arbejdsløse, og de mange mennesker, der har været arbejdsløse i mange år, samtidig med at der er andre, der bliver nedslidte af at arbejde alt for hurtigt.

Det, vi ser i øjeblikket, er jo, at der i stedet lukkes rigtige arbejdspladser, fordi man kan få

billige tvangsaktiverede, og at det, regeringen kommer med, er, at man gør det nemmere for virksomhederne at få tvangsaktiverede. Man gør det nemmere at konkurrere på løn og arbejdsforhold i stedet for at sikre, at vi kan få udvikling og flere ansatte.

Så vil De Konservative gøre nogle tiltag for, at vi kan få skabt rigtige arbejdspladser, komme med nogle forslag til, hvor der kan skabes arbejdspladser, som Enhedslisten har gjort? Vi har jo fremlagt en beskæftigelsesplan, der giver arbejde til 30.000 flere. Hvad er De Konservatives bud på at få skabt rigtige arbejdspladser med rigtig løn?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til hr. Ole Vagn Christensen og delvis også til hr. Kristen Touborg: Det er jo altså ikke sådan, at der ikke kan finde forskning i vedvarende energi sted andre steder end på Nordvestjysk Folkecenter. Derfor er det, at man fjerner et offentligt tilskud dertil, ikke ensbetydende med, at al forskning i vedvarende energi går i stå, heller ikke i Danmark.

Til fru Line Barfod: Jamen vi er optaget af at skabe rigtige arbejdspladser. Vi er bare ikke enige om, hvordan vi gør det, og jeg er slet ikke enig i den retorik, der ligger i, at fru Line Barfod sådan nærmest antyder, at regeringen bevidst lukker rigtige arbejdspladser for derefter at tvangsudskrive de samme mennesker på kontanthjælp til at arbejde for ingen penge. Det er en fuldstændig forvrænget opfattelse af både virkeligheden og af regeringspartierne og af det, jeg skal udtale mig for: Det Konservative Folkepartis politik.

Formanden:

Så er det hr. Kim Sejr for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg er sådan set helt enig med den konservative ordfører i, at vi skal have skabt nogle rigtige arbejdspladser. Rigtige arbejdspladser er jo etableringen af en virksomhed i det regionale område.

Problemet er jo så bare, at de, der er virksomhedsejere, og som skal lokalisere et sted for at etablere en virksomhed, jo ikke altid tænker rigtig rationelt, for hvis man skulle tænke rationelt, så gik man selvfølgelig efter det sted, hvor den kvalificerede arbejdskraft kunne fås billigt, hvor

man kunne etablere sig billigst, hvor skatten for erhvervs mæssig virksomhed var lavest, og det er jo lige præcis i udkantsområder som Sønderjylland, Lolland-Falster. Man kunne nævne mange kommuner, hvor man ville have store fordele selv som erhvervsdrivende.

Problemet er blot, hvordan man får virksomheden til at flytte til de områder. Her kunne det så være interessant at vide, om De Konservative har nogen bud på, hvordan det kunne lade sig gøre.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg kan egentlig bare sige, at jeg faktisk tror, vi er meget enige om, at det meget handler om at få virksomhederne til at slå sig ned i de udkantsområder, og at det handler om at give gode muligheder for, at man kan være på de steder. Jeg kan ikke give helt konkrete bud på det lige nu, men der er pengene fra VækstFonden, og der er en regional vækststrategi, som er fremlagt for kort tid siden, hvor der er tiltag, som fremmer erhvervsetableringen i yderområderne.

Formanden:

Hr. Kim Sejr som ordfører.

Kim Sejr (RV):

Det er jo svært at være uenig med regeringen, når det om den regionale vækststrategi hedder, at der skal sikres en balanceret regional udvikling. Regeringen siger så selv, at den først og fremmest skal sikres ved at forbedre de generelle vækstbetingelser, som har betydning for hele landet, bl.a. lavere skat på arbejde.

Dér har jeg så lyst til at sige, at indtil videre har regeringen jo netop afvist for alvor at nedbringe skatten på arbejde. En af grundene til, at Det Radikale Venstre har været meget aktiv på det her område, er jo, at vi kan se de fordele, der vil være ved for alvor at få bragt skatten ned på arbejde. Det er så ikke lykkedes indtil nu.

Der skal også være gode rammer for uddannelse og forskning, men her har vi jo så stadig væk også et problem med at have et højt niveau på begge områder, som lever op til anbefalingerne fra bl.a. OECD. Inden for den offentlige forskning ligger vi som en mellemvare, og hvis vi vil være i front dér, så er der i hvert fald også behov for en styrket indsats for at få nogle gode rammebetingelser.

Så hedder det, at Danmark i international sammenhæng er et land med en høj grad af regional balance, men sådan føles det vel nok ikke nede i Nakskov, der i sidste uge havde sendt en deputation til Folketingets Kommunaludvalg i desperation over den regionale misvækst, der er i regionen. Der er faktisk en lille snes områder, som har oplevet ubalance igennem de senere år og altså ikke har haft nogen fremgang i deres udvikling.

Regeringen nævner så i sin redegørelse, at der er sat fire initiativer i gang med en række prioriterede områder, og igen kunne man spørge: Hvor er Lolland-Falster i den her forbindelse? Jeg håber selvfølgelig ikke, at det er, fordi området er opgivet.

Nu får vi så at vide, og det fremgår også, at der er en større videnskabelig undersøgelse i gang, der ligesom skal gå ned i materien og se, hvilke parametre der skal være til stede, for at man kan få noget ud af sine bestræbelser. Det håber jeg selvfølgelig vil give et resultat på et tidspunkt.

Den store kanin, der er trukket op af hatten, er så befordringsfradraget, man ønsker forbedret for en række prioriterede områder, så man får 1,60 kr. i fradrag pr. kørt kilometer over 100 km mod ellers 80 øre.

Jeg tror faktisk, jeg vil give Dansk Folkepartis ordfører ret i, at det sådan set er lidt genialt tænkt. Nu ved jeg godt, at jeg har været kritisk og spurgt, om det egentlig er undersøgt og analyseret, om det virker, om det har en effekt osv., men der kan man sige, at det jo lidt er lige meget, om det har det, for det er jo sådan set ikke regeringen, der skal betale. Det er jo kommunerne selv, først og fremmest i første omgang de svageste stillede kommuner. Så det kan være lige meget. Derfor er der ingen grund til at lave en cost-benefit-analyse på det her.

Jeg er sådan set meget enig med regeringen i en del af redegørelsen, hvor det hedder, at for at sætte yderligere fart på arbejdet skal der ned-sættes særlige vækstsamarbejder, som skal være med til at udvikle præcise og målrettede strategier for udviklingen i udkantsområderne. Det er helt fint. Vi foreslår så også bare, at man får en meget aktiv og dynamisk tværgående indsats-gruppe, der placeres i Erhvervs- og Boligstyrelsen. Silkeborgkontoret kunne være et godt bud på det.

Kl. 15.25

Vi har jo i mange år diskuteret regional politik, og mange af os er måske lidt frustrerede

over det også. Som jeg måske har nævnt tidligere, så har jeg selv været folketingskandidat på Lolland-Falster i midten af 1990'erne. Der er ikke sket meget fremgang dér siden 1995-1996, tværtimod.

Derfor kan man godt blive frustreret, og når man sidder i venskabelige lag, kan nogle også fristes til at slutte, at: Jamen man kan jo lade de her regioner sejle deres egen sø, hvorfor i det hele taget bruge krudt på dem? Hvorfor ikke lade falde, hvad ej kan stå?

Så derfor synes jeg, det kunne være en god idé, at man hos regeringen ligesom forsøgte at formulere et mål. Hvad er målet med vores regionalpolitik? Hvorfor skal vi have en regional politik? Kan man sige, at det er for at fastholde en bestemt andel af befolkningen i en region ud fra et eller andet indeksniveau? Er det for at have et niveau for en bestemt erhvervsindkomst? Hvad er målene? Og hvad er vi parat til at acceptere?

Den slags lidt mere fremadrettede større spørgsmål kunne jeg i hvert fald godt tænke mig at vi fik en diskussion om.

Formanden:

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Jeg skal først sige, at Enhedslisten ikke kan støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, for vi er ikke enige i, at den indsats, som regeringen har iværksat, fremmer erhvervsudviklingen. Tværtimod mener vi, at der sker det modsatte i øjeblikket, hvilket vi jo også kan se på den stigende arbejdsløshed.

Vi vil godt kunne stemme for det forslag til vedtagelse, som SF, Socialdemokraterne, De Radikale og Kristeligt Folkeparti har fremsat, men vi mener ikke, det er konkret nok og slet ikke i en situation, hvor vi virkelig har behov for at gøre noget ved den stigende arbejdsløshed. Det er derfor, vi så har fremsat vores eget forslag til nogle initiativer, der reelt ville skabe nogle arbejdspladser, som vi mener er det, der først og fremmest skal til, hvis vi skal udvikle regionerne i Danmark.

På side 2 i regeringens redegørelse skriver man, at regionerne generelt skal have »bedre rammebetingelser for lokal foretagsomhed i såvel den offentlige som den private sektor.« Og videre: »... innovativ adfærd blandt borgere, virksomheder og offentlige institutioner skal tilskyndes.«

Det synes vi jo lyder utrolig positivt, men vi har bare svært ved at se, at det er det, man gør, og vi har svært ved at se, at især den offentlige sektor og borgerne får lov til at tage nogle initiativer, der for alvor ville kunne sætte gang i udviklingen.

Det, der er diskussionen, er jo, hvad det er for et Danmark, vi ønsker, hvad det er, vi gerne vil skabe rammer for. Selvfølgelig kan vi ikke tvinge nogen til at bo bestemte steder, siger man. Men det er jo det, der sker i øjeblikket. Med de rammer, der er i Danmark i dag, bliver folk, der gerne vil have et sted at bo, og som ikke har mange millioner til at købe noget for midt i byen, jo tvunget til at flytte langt væk fra byen. Og da de kun kan få arbejde inde i byen, bliver de tvunget til at bruge mange timer hver dag på transport i stedet for at have tid til at være sammen med familie og børn.

Vi ønsker at ændre de rammer, så man ikke tvinges til at bo langt fra sit arbejde og bruge lang tid på transport, men så det i stedet er muligt at have sin bopæl og sit arbejde tæt på hinanden, ikke kun ved at skabe flere boliger i byerne, men bestemt også ved at skabe langt flere arbejdspladser ude omkring over hele landet. Og som Venstres ordfører ganske rigtigt bemærkede, så er der en væsentlig forskel på, hvad det er, Venstre ønsker, og hvad det er, Enhedslisten ønsker.

Vi ønsker at tage nogle initiativer, der giver mulighed for, at der bliver skabt arbejdspladser og vækst lokalt. Det er bl.a. derfor, at vi i adskillige debatter og også gennem beslutningsforslag i flere år har arbejdet for, at landbrugssektoren skulle kunne udvikles lokalt.

Vi mener, det er helt absurd, at vi har en situation, hvor der sker større og større centralisering og større og større monopolisering, og hvor det næsten er umuligt at etablere en lille virksomhed i konkurrence med de store monopoler.

De rammer vil vi gerne ændre på, så man får muligheden for at få små virksomheder i landbruget, så man kan have slagterier og mejerier, der kan sikre, at der kan være nogle gode arbejdspladser og som samtidig kunne levere nogle kvalitetsprodukter.

I Danmark har vi alle forudsætninger for at kunne levere virkelig gode fødevarer. I stedet satser vi på discount og har et landbrug, der er på sprøjten og på støtten. Det vil vi gerne ændre på.

På samme måde ville vi også gerne sikre en lokal infrastruktur; at det offentlige og borgerne i lokalt samarbejde får mulighed for at sikre, at der kan være lokale forretninger, så der er et sted at handle, og at der er post og bank i lokalsamfundet. Vi ville også gerne sikre, at der er et lokalt sundhedsvæsen, så det hele ikke bliver centraliseret i kæmpestore hospitaler, men at der er lokale sundhedscentre tæt på borgerne.

Endelig ville vi gerne have, at man i en situation med stigende arbejdsløshed sørger for at ansætte flere, også lokalt, så de kan være med til at skabe lokal vækst og sikre, at man kan blive boende i lokalsamfundet. Der skal ansættes flere til at tage sig af børn, ældre, syge og handicappede, så vi får en vækst i det offentlige, der består af glade mennesker, i stedet for som i øjeblikket, hvor det meste af væksten i det offentlige skyldes sygdom og syge mennesker. Det vil vi gerne ændre.

Det, vi ønsker, er et Danmark, som har udvikling og vækst overalt i stedet for det, som regeringen og Dansk Folkeparti er i fuld gang med, hvor man øger centraliseringen, så folk i stignende grad må bo langt fra deres arbejde og hver dag bruge lang tid på transport. Nogle har slet ikke noget arbejde og er blevet ødelagt af det, og andre skal løbe alt for hurtigt på det arbejde, de har. Lad os gøre noget, så vi kan få glade mennesker i stedet.

Formanden:

Hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Det er nedslående læsning i den regionalpolitiske redegørelse: befolkningen vælger at bosætte sig i de store byer og i deres opland, mens udkantssområderne oplever en befolkningsmæssig tilbagegang.

En fortsat afvandring fra yderområderne vil føre til, at disse områder vil gå en yderst pessimistisk fremtid i møde. Det bliver et spørgsmål om afvikling frem for udvikling, og det er derfor vigtigt, at staten er med til at skabe nogle rammebetingelser, der tilskynder folk til at bo og arbejde i yderområderne, så hele Danmark er beboet. I regeringsgrundlaget ønsker regeringen, at alle områder af landet bliver attraktive områder for udvikling og bosætning, således at der kan ske en geografisk spredning af befolkningen og den økonomiske aktivitet, og i Kristeligt Folkeparti vil vi gerne fastholde regeringen på den målsætning.

Når det gælder bosætning i yderområderne, har regeringen bebudet et lovforslag om et højere transportfradrag for personer, der bor i yderområder, og det finder vi positivt. Men når det gælder om at give nogle muligheder for erhvervsudvikling i yderområderne, mener vi, at regeringen har gjort alt for lidt. Vi ved, at det er svært at optage lån i yderområderne, så det er svært for erhvervslivet at skaffe den belåning, der er nødvendig for, at det kan udvikle sig. Derfor er det vigtigt, at vi også sikrer, at der er mulighed for at låne penge til erhvervsudvikling i yderområderne.

Det samme gælder med hensyn til iværksættere. Der kan være en god idé i at samle butikscentrene og centralisere, fordi der er nogle besparelser i det, men det må ikke gå ud over den udvikling, som bør ske i yderområderne, også på iværksætterområdet.

Regeringen målretter over de kommende 3 år 60 mio. kr. fra de regionale midler til nye vækstinitiativer i udkantsområderne. 25 mio. kr. af den eksisterende pulje vil blive brugt til at forbedre vilkårene i de områder, hvor fiskeriet er i tilbagegang, og der skal endvidere etableres særlige regionale vækstmiljøer i udkantsområderne.

Kristeligt Folkeparti har i sit seneste finanslovoplæg foreslået, at der afsættes ekstra 100 mio. kr. om året til statslig medfinansiering af EU-godkendte projekter og andre regionale projekter til støtte for udkantsområderne, herunder transportstøtte til småøerne. I den forbindelse vil jeg gerne give udtryk for, at vi gerne ser, at der bliver sat endnu større skub i udviklingen i yderområderne, i stedet for at man bare centraliserer og flytter folk fra yderområderne.

Vi glæder os naturligvis også over, at der er sat fokus på udflytning af arbejdspladser, herunder statslige arbejdspladser. Men hvis det er sådan, som der er lagt op til i redegørelsen, at det kun er nye statslige arbejdspladser, der skal placeres i yderområderne, tror vi faktisk, at det vil gå ganske skævt, fordi der formentlig ikke kommer ret mange nye statslige arbejdspladser. Derfor skal man fortsat fokusere på udflytning af arbejdspladser, og i den forbindelse er det også vigtigt, at der lægges statslige arbejdspladser ud i netop de områder, hvor der virkelig er behov for en saltvandsindsprøjtning.

Kl. 15.35

Det er også vigtigt for os, at der fortsat er fokus på konsekvensvurderingen af den regionalpolitik, som bliver ført, og det vil vi fortsat være

med til. Sidste år vedtog Folketinget forslag til vedtagelse nr. V 73, hvor det bl.a. pålægges regeringen hvert år at fremlægge en redegørelse for udviklingen i lokalisering af statslige arbejdspladser. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvordan det går med at få gennemført den del af vedtagelsen. Er det noget, man arbejder videre med i regeringen?

Når vi samtidig ser, at flere ministerier er på banen med ønske om større kommuner med mindst 30.000 indbyggere, er det svært at bevare optimismen på udkantsområdernes vegne. Vi synes, det er vigtigt, at regionalpolitiske dimensioner inddrages, når regeringen stiller spørgsmål om eventuelle kommunesammenlægninger, for det kan også være med til at skubbe udviklingen i yderområderne i den forkerte retning, så nogle yderområder bliver yderyderområder, og det vil vi være meget opmærksomme på ikke sker.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for en lang og momentvis også spændende debat. Der er sagt en lang række ting, og jeg skal ikke kommentere det hele, men der er lige et par hjørner, jeg gerne vil tage fat i.

Lad os tage transportfradraget først. Jeg deler naturligvis fuldt ud hr. Poul Nødgaards karakteristik af befordringsfradraget. Det er et genialt træk, som er målrettet mod at gøre det mere attraktivt for en række lønmodtagere at bosætte sig nogle steder i Danmark, hvor man ellers har svært ved at tiltrække mennesker, men det er et initiativ, der ikke kan stå alene.

Jeg er selvfølgelig helt enig med fru Line Barfod og alle andre, der har været inde på det tema, i, at det selvfølgelig også er vigtigt, at man på anden vis understøtter en udvikling i de pågældende områder, så det også bliver attraktivt at etablere lokale arbejdspladser. Men det er jo sådan set at vende ryggen til virkeligheden, hvis man ikke erkender, at der faktisk er en række mennesker i dette samfund, der bosætter sig ét sted og arbejder et andet sted. En af attraktionerne ved en række udkantsområder er jo netop muligheden for at kunne erhverve en attraktiv bolig relativt billigt og måske kombinere det med at tage moderne teknologi i brug, så man kan etablere et familieliv, hvor man bor i dejlige naturskønne omgivelser og lejlighedsvis arbejder i den store by mere eller mindre langt væk.

Jeg tror, jeg nævnte et eksempel fra Fejø, da vi for nylig havde landdistriktsdiskussionen her i

Folketinget. Her oplever man netop en befolkningsmæssig fremgang i øjeblikket, og den udspringer faktisk i nogen grad af, at folk indretter sig på en sådan måde, at de bor på øen med alle de værdier, der knytter sig til det, og samtidig opretholder en arbejdsplads i f.eks. Københavnsområdet. Det er sådan set netop det, transportfradraget skal understøtte.

Så blev der spurgt, hvorfor det lige præcis er 50 kommuner. Jeg ville sådan set være blevet skuffet, hvis det spørgsmål ikke var kommet, for sådan et spørgsmål må nødvendigvis komme, når man viser mod til at afgrænse, og det er jo det, regeringen gør. I stedet for tom retorik, som man har set tidligere regeringer komme med, har denne regering modet til at sige: Der er nogle særlige områder, der har det særlig svært, og vi vil gerne gøre en særlig indsats for dem. Men vi forfalder ikke til den form for millimeterfærdighed, der består i, at man kun kan gøre en særlig indsats for nogle, hvis man gør en tilsvarende særlig indsats for andre, hvilket jo har den logiske konsekvens, at man ikke har gjort noget særligt for nogen.

Sporskiftet i denne redegørelse og i økonomi- og erhvervsministerens vækststrategi er, at der meget konkret peges på, jeg tror i alt 40 kommuner, som er lokaliseret i områder, der har det ganske vanskeligt set i et erhvervsudviklingsmæssigt perspektiv, og derudover har vi udpeget de kommuner, som har et beskatningsgrundlag, der er lavere end 80 pct. af landsgennemsnittet. En del af kommunerne opfylder i virkeligheden begge kriterier, så det er altså et forsøg på at sige meget målrettet: Her er der nogle kommuner i nogle områder af Danmark, som har det særlig svært. Her vil vi gerne give en håndsrekning og gøre det yderligere attraktivt at slå sig ned.

Kl. 15.40

Så blev der spurgt – jeg tror, bl.a. hr. Kim Sejr var inde på det – hvorfor det skal være 5 år, hvis der ikke er noget belæg for, at det virker. Til det må jeg sige, at når vi har ønsket at introducere strategien i dette 5-årige forløb, er det naturligvis, fordi borgerne i dette samfund til en vis grad skal kunne forholde sig til, hvad vi vedtager af lovgivningsmæssige initiativer her i Folketinget. Hvis de i et vist omfang rent faktisk skal kunne påvirke folks flyttemønstre, må det altså også være sådan, at hvis man f.eks. sælger sin bopæl i hovedstadsområdet og flytter til Lolland-Falster eller Nordjylland, eller hvor det nu måtte være, skal man selvfølgelig have en vis til-

lid til, at de vilkår, hvorpå man flytter, også eksisterer dagen efter, at flyttevognen har leveret flyttelæsset og er kørt tilbage til den store by.

Det er derfor, vi har sagt, at 5 år er en rimelig periode at gennemføre strategien i, både ud fra hensynet til det enkelte menneske, som eventuelt agerer på baggrund af regelsættet, og i øvrigt også af hensynet til at samle op på de erfaringer, der kan gøres.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt og trist at kunne konstatere, at de partier, der ellers tager den store retorik i munden, bl.a. Socialdemokratiet, helt konkret vender ryggen til, at der er en række mennesker i dette samfund, som nu vil opleve at få bedre økonomiske vilkår i deres dagligdag. Det er altså konkrete mennesker, der bor i Skagen og pendler til Aalborg, det er konkrete mennesker, der i et stigende antal bor på Lolland-Falster og pendler til Københavnsområdet, men stod det til Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre – jeg er lidt usikker på Kristeligt Folkeparti – skulle disse mennesker altså ikke have den forbedring, som regeringen lægger op til. Det er i hvert fald den kontante konklusion, der står tilbage efter debatten i dag: Regeringen vil gøre noget, der helt konkret bedrer nogle menneskers vilkår, men det vil oppositionen ikke.

Så bliver der spurgt, hvem der skal betale. Fradraget introduceres og rulles altså ud på fuldstændig samme måde som alle mulige andre ligningsmæssige fradrag, og det betyder jo, at da det er målrettet mod de kommuner, der har det særlig svært, vil effekten af det neutraliseres via udligningssystemet. Der er ikke tale om, at de 50 konkrete kommuner selv kommer til at betale det. Der er tale om, at skatteborgerne i de 50 kommuner får det forhøjede fradrag i det omfang, de opfylder lovens bestemmelser for at få det. De har naturligvis en mindre skattepligtig indkomst og betaler dermed som udgangspunkt også mindre i kommuneskat og statsskat. Det er klart nok. Men effekten af det udlignes jo, og da det i særlig grad er de steder, hvor man har et svagt beskatningsgrundlag, denne mulighed introduceres, er der altså tale om kommuner, der netto er bidragsmodtagere i udligningssystemerne.

Man kan sådan set sige, at det er hele Danmark, der på denne måde udviser solidaritet med yderkantsområderne, og sådan må det jo være. Men man skal altså være lidt logisk i sin argumentation, og det virker lidt forstemmende på mig, når man kan holde varme indlæg om, at

vi skal gøre en særlig indsats for dem, der har det svært ude i yderkantsområderne, men når vi gør det, skal den ikke finansieres af alle os andre.

Jeg forstår, at de fleste af ordførerne er bosat de samme steder. I flere indlæg i debatten har man ikke bare omtalt sit eget parti, men sagt dér, hvor vi kommer fra, som om der var et særligt broderskab mellem dagens ordførere. Men det må nu engang være sådan, at folk, der bor de steder, som er præget af vækst og velstand, må være med til at finansiere den særlige indsats, for ellers giver det jo ingen mening.

Så fik vi igen en tur omkring ældrepakken, og der var også en stor sygehusdebat med mange spændende temaer, som måske med fordel kunne diskuteres i en anden sammenhæng end lige den regionalpolitiske. Jeg hører i hvert fald til dem, der vil forbeholde sig retten til at sige, at når vi diskuterer sygehuspolitik og sygehusstruktur, skal diskussionen primært være drevet af nogle overvejelser om, hvordan vi behandler patienterne bedst muligt. Det synes jeg i hvert fald bør være en slags udgangspunkt.

Det er fair nok, at man også tager nogle regionalpolitiske hensyn. Men udgangspunktet må dog være, hvordan vi behandler de syge mennesker, og jeg vil altså gerne sætte en tyk streg under, at jeg tror, det ville være meget lidt klogt at vedtage, at der ikke kunne laves nogen strukturtilpasninger. En del af de strukturtilpasninger, der foregår i den danske sygehussektor i øjeblikket, er jo præget af alle mulige andre hensyn end økonomi, nemlig bl.a. hensynet til at kunne øge kvaliteten i sygdomsbehandlingen, og jeg vil foreslå, at vi stadig har det som ledestjerne.

Kl. 15.45

Ganske kort om ældrepakken: Når hr. Jens Peter Vernersen siger, at der ikke bliver mere service, er det notorisk forkert. Det er jo sådan, at de 500 mio. kr., der er sat af, er sat af som et permanent løft. Det kan meget vel være, at der er kommuner, der har brugt de penge, der har været sat af, til at få udregnet priser og skabt de andre forudsætninger, der skal til for at lave det frie valg, men det er jo en engangsudgift. Der er altså tale om et permanent løft.

Der er i øvrigt også tale om, at disse ressourcer er fordelt efter demografiske kriterier ligesom de 1,5 mia. kr., der sidste år blev sprøjtet ind i sundhedssektoren, og de 700 mio. kr., der tilsvarende er sprøjtet ind i år. Dette er jo igen et eksempel på, hvordan denne regering mere håndfast forsøger at understøtte en politik, som

faktisk skaber mulighed for, at man også i de vanskeligt stillede egne af Danmark har mulighed for at tilbyde en fornuftig offentlig service. Jeg tror ikke, at hr. Jens Peter Vernersen er i stand til at komme med ét eneste eksempel på, at tidligere regeringer har lavet generelle serviceløft ved at bringe pengene i spil på en sådan måde, at de i særlig grad kom derud, hvor beskatningsgrundlaget er svagt.

Så spørger hr. Kim Sejr til Lolland-Falster. Jeg går ud fra, at der ikke blev spurgt med henblik på, at jeg skal komme med en geografisk belæring, men jeg kan forstå, at hr. Kim Sejr har haft en fortid som kandidat i området. Det har jeg også selv, så vi er begge bekendt med, hvor Lolland-Falster ligger.

I vækstområderegi skal jeg blot sige, at de fire eksempler, der er givet her, jo netop er eksempler. Der er defineret nogle dele af Danmark, og Lolland-Falster hører til den kategori, som kan komme i betragtning til disse vækstsamarbejder og dermed også komme i betragtning til at samarbejde om de 60 mio. kr., regeringen har sat af. Det kræver i gæseøjne blot, at Lolland-Falster tager handsken op, definerer nogle projekter og går i dialog med økonomi- og erhvervsministeren.

Jeg kan se, den røde lampe lyser, så jeg skal slutte af her i tillid til, at jeg nok får ordet en gang mere. Men ellers vil jeg blot slutte af med at sige, at jeg er meget, meget enig, når hr. Jens Peter Vernersen i flere omgange tager den regionalpolitiske redegørelse frem og siger: Her kan man punkt for punkt læse det, man selv har fremlagt, og det er virkeligheden. Det synes jeg vi skal holde fast i, for det, der er konklusionen i den regionalpolitiske redegørelse, som jeg forstår vi er enige om er et spejlbillede af virkeligheden, er jo, at det ser ganske pænt ud og det går den rigtige vej.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg skal ikke skuffe indenrigs- og sundhedsministeren, men bare sige til diskussionen om befordringsfradraget, at jeg går ud fra, at indenrigs- og sundhedsministeren ved, at man får det som et ligningsmæssigt fradrag i den pågældende kommune. Jeg hørte også af de mange bortforklaringer, at derfor var det selvfølgelig også dér, det fik den konsekvens, som har været beskrevet heroppefra.

Jeg sagde i mit indlæg, at jeg synes, det på en eller anden måde er at give fortabt, når man

vælger den løsning at give et yderligere tilskud til dem, der rejser over 100 km, for så er det ligesom i erkendelse af, at man ikke kan udvikle arbejdspladser i disse områder. Regeringen tror jo heller ikke selv meget på sagen, det er fuldstændig klart.

Det er rigtigt, at de, der kommer ind i ordningen, får en vis periode, men det er jo en meget kort periode. Det er kun i de kommende 2 år, man kan gøre brug af ordningen, men den løber disse 5 år frem. Det er altså ikke noget, regeringen selv tror meget på, og derfor synes jeg også, vi vil forbeholde os retten til at fremføre den kritik, som jeg har gjort her.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Tak til ministeren for svaret.

Vedrørende befordringsfradraget vil jeg sige, at for mig lyder det, som om man tager fat i nogle kommuner med et svagt beskatningsgrundlag, og at de kommuner i første omgang skal udsættes for en yderligere udhuling af deres beskatningsgrundlag, for at nogle personer kan få et befordringsfradrag.

Kl. 15.50

Ministeren talte om logik og for den sags skyld også om fornuft, og vi har hørt Venstres ordfører tale om at passe på pengene og få noget for pengene. Men så synes jeg, at når man laver sådan et forslag, kunne man godt undersøge, hvor stort et provenuspild, havde jeg nær sagt, der vil være i forbindelse med sådan en ordning. Der er jo nogle mennesker, der kører frem og tilbage i øjeblikket, men som ikke kan få noget yderligere.

Mit spørgsmål er: Kunne man ikke i stedet have brugt provenuet til nogle ting, der kunne få virksomheder til kommunen? Man kunne f.eks. bruge pengene til at afskaffe dækningsafgiften; man kunne bruge pengene til et erhvervspolitisk rejsehold; man kunne bruge nogle penge til erhvervskonsulenter; eller man kunne bruge pengene til at sørge for hurtig sagsbehandling i kommunen, osv. Lutter dynamiske ting frem for passive ting.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er meget spændt på ministerens svar til hr. Jens Peter Vernersen om kørselsfradragets finansiering, for begge parter kan vel ikke have ret i deres påstande.

Jeg vil gerne følge op på ministerens udsagn om kørselsfradraget. Ministeren siger, at man har valgt de kommuner, der har det særlig svært, og det kan da godt være hensigtsmæssigt at gøre tingene sådan; det vil jeg meget gerne medgive. Men jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren overvejer at gøre det samme inden for de puljeordninger, der kører for de særlig vanskeligt stillede kommuner, altså målrette midlerne mere præcist til de virkelig fattige kommuner og ikke sprede dem så meget ud med rund hånd, som det hidtil har været tilfældet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Lad mig starte bagfra, for jeg noterede mig faktisk i første omgang det gode råd fra hr. Kristen Touborg om at målrette puljerne til de særlig vanskeligt stillede kommuner, og det nåede jeg ikke at reflektere på, da jeg havde ordet for et øjeblik siden.

Jeg er sådan set meget enig, og hvis man sammenligner fordelingen her i 2003 af midlerne til særlig vanskeligt stillede kommuner – altså de ressourcer, der blev fordelt sidste år – med midlerne for 2002, der blev fordelt i 2001 af den tidligere minister, vil man derfor også kunne se en nedgang i antallet af kommuner, der har fået støtte, samtidig med at de beløb, der er bragt i spil, er øget ganske betragteligt fra 2001 til 2002.

Det er sådan set udtryk for, at denne regering har ønsket at prioritere indsatsen for de vanskeligt stillede kommuner. Det ligner vel en faktor 2 sammenlignet med den tidligere regerings indsats, og vi ønsker altså at fordele pengene til de særlig vanskeligt stillede kommuner mere målrettet. Det er sådan set også det, der nu vil blive fulgt op på med den lov, Folketinget vedtog i fredags.

Om det så fuldt ud tilfredsstillende hr. Kristen Touborgs ambition – jeg hørte næsten et ekko af hr. Touborgs gode ven, borgmesteren i Nakskov – ja, det skal jeg ikke kunne sige. Jeg er bekendt med, at i Nakskov definerer man Nakskov Kommune som Danmarks vanskeligt stillede kommune, der befinder sig i et særlig eksklusivt selskab, hvor der vistnok kun er en håndfuld øvrige kommuner ud over Nakskov. Men så snævert afgrænser jeg desværre ikke puljen. Det er desværre min opfattelse, at der er flere kommuner end Nakskov, der har hjælp behov, men at mål-

rette ressourcerne på det overordnede plan er jeg meget enig i.

Hr. Kim Sejr kalder det provenuspild, og hr. Jens Peter Vernersen kalder det en falliterklæring at udvide befordringsfradraget, fordi det er det samme som at opgives troen på, at man kan etablere lokale arbejdspladser. Jeg kan forstå, at i det koncept ville det altså være et udtryk for fremtidsstro at udhule det allerede eksisterende befordringsfradrag. Det må jo være rent logisk, for det ville være et udtryk for, at man for alvor tror, at der ikke er nogen, der er nødt til at køre på arbejde. Jeg vil spørge tilbage: Er det sådan, at man i Socialdemokratiet går med overvejelser om at udhule de eksisterende befordringsfradragregler, fordi det ville indgyde alle en optimisme og skabe en målrettethed mod, at alle arbejdspladser skal ligge lige rundt om hjørnet?

Jeg oplever det ikke som en falliterklæring. Jeg oplever det som en refleksion over realiteterne, nemlig at den danske befolkning er blevet og ønsket at være mere mobil. Debatten har været meget koncentreret om nogle af de negative ting, der knytter sig til yderkantsområderne, men der er faktisk også mennesker, der går på jagt efter de positive elementer.

Kl. 15.55

De positive elementer har i høj grad noget med naturen at gøre, de har i høj grad noget med gode og billige ejerboliger at gøre, og de har i høj grad noget at gøre med, at tingene måske foregår i et lidt andet gear. Der er en række moderne mennesker, som gerne vil have del i de værdier, samtidig med at de opretholder en lønmodtagerstatus i de store byer, og det er sådan set de mennesker, vi gerne vil give en hjælpende hånd.

Angående provenuspild: Hensigten er jo også at dæmpe op for den udvikling, som gør, at en række yderkantsområder har mistet befolkning, og derfor er det altså ikke udtryk for provenuspild, hvis et sæt nye regler gør, at nogle mennesker bliver boende. Det er jo sådan set lige så positivt, som at nye flytter til.

Jeg kan ikke genkende billedet af, at den enkelte kommune selv skal finansiere det. Situationen er den, at som udgangspunkt er det kommunerne selv, der finansierer det, men kommuner, som har et beskatningsgrundlag på under 90 pct. af landsgennemsnittet, kommer kun til at bære en lille del af finansieringen, idet udligningen er på 85 pct. for disse kommuner. Denne nye ordning er altså målrettet de kommuner, der har et svagt beskatningsgrundlag, og derfor er der

tale om, at vi iværksætter et instrument i nogle kommuner, der har det svært, og at det er hele det kommunale landskab, der kommer til at give den hjælpende hånd.

I øvrigt kan man jo ikke kun fokusere på det tabte provenu. Når vi tror på denne ordning, er det bl.a., fordi vi tror, den vil betyde, at nogle stærke borgere med en stor indkomst flytter til og defor også betaler skat. Det kan godt være, de ikke kommer til at betale lige så meget i skat, som hvis de ikke var flyttet, men det er også helt sikkert, at hvis de ikke var flyttet, var de heller ikke kommet til at betale skat i den pågældende kommune. Den sammenhæng er der jo også i tingene.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren mente, at sundhedsvæsenet ikke rigtig har noget med regionalpolitik at gøre. Jeg mener, det har temmelig meget med regionalpolitik at gøre, om man som borger har adgang til et godt sundhedsvæsen dér, hvor man bor, og derudover har den udvikling, vi skaber i sundhedsvæsenet, også noget med arbejdspladser at gøre.

Jeg havde for nylig en samtale med Tandlægeforeningen, hvor vi diskuterede struktur og mange andre sjove ting. De fortalte bl.a., at der er problemer med at sælge tandlægepraksisser i udkantsområderne, og det var altså kommet dertil, at bl.a. Esbjerg var et udkantsområde – apropos den diskussion, vi havde tidligere i debatten i dag.

Hvis det er et reelt problem rundtomkring – vi har jo også hørt det fra de praktiserende læger – at man ikke kan komme af med en praksis, er det da et problem, vi skal tage alvorligt. Vi må diskutere, hvordan vi kan lave lokale sundhedscentre og sikre, at der er et godt sundhedsvæsen med et fagligt miljø, og også sørge for, at der fortsat er lokale arbejdspladser. Jeg håber, at også ministeren kan se, at der er en væsentlig sammenhæng mellem regionalpolitik og sundhedspolitik.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg havde såmænd ikke noget håb om, at indenrigs- og sundhedsministeren skulle erkende, at ældrepakken ikke giver ekstra hjemmehjælpstimer. Det har været udtrykt af mange borgmestre, men det er indenrigs- og sundhedsministeren en alt for stor ideolog til.

Lad mig så sige om udflytning af arbejdspladser og hvad der er den bedste måde at gøre det på: Jeg synes, det ville være langt mere tilfredsstillende, at der var så stor aktivitet i samfundet, som vi så, da Vestas flyttede mange, mange arbejdspladser til Nakskov, så folk derude kunne få job i lokalområdet, i stedet for at folk fra Nakskov rent faktisk pendlede til Vestjylland for at arbejde, som vi på et tidspunkt var inde på. Jeg synes, det var fornuftigt at gøre det på den måde.

Men jeg vil også sige, at det ville aldrig ske i en periode, hvor der er stagnerende beskæftigelse, som vi ser nu. Der sker simpelt hen det modsatte. Jeg tror såmænd ikke, jeg får indenrigs- og sundhedsministeren til at erkende det, men det er den virkelighed, man opererer med ude i den virkelige verden, så jeg synes måske, at ministeren også skulle have det med i sine overvejelser.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Ministeren har en stor fremtidsro, og det har jeg stor respekt for. Ministeren nævner, at med det nye befordringsfradrag kan man få en række stærke borgere til udkantsområderne, og jeg må gå ud fra, at dermed mener ministeren veluddannede og vellønnede borgere.

Jeg spørger bare: En veluddannet og vellønnet borger får hermed udsigt til et merfradrag på 5.000-7.000 kr. brutto pr. år. Det svarer til 3.000-5.000 kr. netto pr. år, og det svarer til 250-400 kr. netto pr. måned. Jeg tror ikke, at en veluddannet, vellønnet borger vil føle det særlig attraktivt med den gevinst. Det vil i hvert fald ikke være den gevinst, der er afgørende for, at man tager sit gode tøj og flytter et andet sted hen.

Kl. 16.00

Troen på ordningen med befordringsfradragene må endvidere være relativt begrænset, idet den kun skal vare i 5 år. Det vil altså sige, at man forventer, at folk skal flytte efter 200-450 kr. netto pr. måned og efter 5 år blive boende, selv om ordningen ophører.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke starte med at slå fast, at man jo ikke kan stå her og sige, at ordningen skal ophøre om 5 år. Man kan sige det modsatte, nemlig at vi garanterer, at ordningen gælder i 5 år. Det er sådan set noget meget forskelligt. Jeg indrømmer, at

det teoretisk kan føre det samme sted hen, men det er jo ikke intentionen. Den er at tage det her skridt, fordi vi tror, det er virkningsfuldt.

Det betyder, at vi har foretaget en afgrænsning af de kommuner, hvor folk kan få andel i et forbedret befordringsfradrag, for så vidt angår 2004, 2005 og 2006, som jeg husker det i hovedet. Desuden garanterer vi, at den enkelte medborger, der bor i en af disse kommuner og gør brug af denne regel, kan gøre brug af den regel i de næste 5 år, uanset om vi eventuelt inden da skulle have sagt, at det alligevel ikke er en god idé, eller at denne kommune ikke længere er vanskeligt stillet, fordi det faktisk har været så stor en succes, at det har skabt så stor tilflytning, at denne kommune virkelig er kommet i fremdrift og derfor ikke længere opfylder betingelserne.

Det er jo, for at den enkelte borger skal kunne vide, hvad er det, man disponerer over, men at slutte derfra og til at sige, at vi ikke selv tror på ordningen, og at den derfor skal ophøre lige om lidt, er forkert. Det ville jeg gerne bruge lidt kræfter på at tilbagevise.

Jeg kan ikke helt finde ud af, hvad hr. Jens Peter Vernersens rigtig mener om det her, om man i virkeligheden går og planlægger med, hvis man havde magt, som man har agt, at udhule de eksisterende befordringsfradragsregler, er jo næsten det, jeg må forstå, for det er altså et udtryk for manglende fremtidsro, hvis man har sådan nogle regler, og det er et opgør med visionen om, at arbejdspladserne ligger i den kommune, hvor man bor, så dette er nok nærmest af det onde.

Lad os da få frem, hvad det er for nogle overvejelser, man gør sig. Jeg hører jo bare til dem, der synes, at når en smed bosat i Næstved vil køre til Nakskov for at arbejde på Vestas, er det fint nok, og så skal han da have et befordringsfradrag, men det er vi åbenbart ikke helt enige om.

Der er jo altså også pendling den vej. Jeg mener at kunne erindre, at borgmesteren nede i Nakskov sådan set har gjort det til en hovedforklaring på, hvorfor det både går godt og skidt i Nakskov. Det går skidt, fordi det går så godt, at en masse mennesker, der ikke bor i Nakskov, kommer pendlende dertil.

Det er åbenbart det – kan jeg forstå – som vi skal have forhindret ved enten ikke at udvide befordringsfradragsreglerne, eller ved – det kan jeg forstå er på overvejelserplanen – måske at reducere dem, fordi det ville fremme en ordentlig placering af arbejdspladserne tæt ved bopælen.

Så vil jeg sige til fru Line Barfod – og det bliver superhurtigt, for den røde lampe lyser – at jeg er enig i, at sundhedstemaerne også er et tema i det, der hedder god offentlig service. Jeg sagde bare, at jeg forbeholder mig retten til også at diskutere sundhedsvæsenets indretning ud fra et hensyn, der er patientens, nemlig hvilken struktur der giver den bedste kvalitet. Skal man sprede kræftbehandlingerne og risikere, at man får dårlige overlevelseshistorier, fordi man der ved spreder nogle arbejdspladser, og fordi det ville være godt regionalpolitisk? Mit synspunkt er, at det skal vi ikke, fordi vi dog først og fremmest driver et sundhedsvæsen af hensyn til patienterne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu er det jo ikke kun mig, der nogle gange synes, at indenrigs- og sundhedsministeren har en livlig fantasi. Det skader i øvrigt ikke i politik. Jeg kunne forstå, at indenrigs- og sundhedsministeren havde sat sig vældig godt ind i Socialdemokratiets skatteoplæg, der i øvrigt giver betydelige skattelettelser, også til dem, der pendler. Jeg ved ikke, om det var i den retning, fantasien gik.

Nu bliver smeden fra Næstved, der tager til Vestas for at arbejde, nævnt. Det var det, som ministeren sagde herfra. Jamen vedkommende får jo ikke noget ekstra fradrag, det gør smeden ikke, men hvis det derimod var smeden i Nakskov, nede i det der område, ville det være tilfældet.

Kl. 16.05

Det, som jeg nævnte, som måske var noget, som ministeren ikke hørte, var jo, at jeg syntes, at det, som vi så at man gjorde, er bedre, nemlig at man flyttede nogle Vestas-arbejdspladser til Nakskov. Det gjorde man, fordi der var efterspørgsel på arbejdskraft. Det sker ikke i dag, for den efterspørgsel er der ikke mere. Det, som modsat kunne ske dengang, var så, at folk fra Nakskov pendlede til Vestjylland. Det syntes jeg ikke var særlig hensigtsmæssigt. Det syntes jeg trods alt var for langt.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Nu er ministeren tilsyneladende overbevist om det geniale i det garanterede befodringsfradrag, kan jeg forstå. Det er vi så andre der ikke mener at der er grund til.

Jeg tror, at hvis man vil have virksomheder til det lokale miljø frem for at have mennesker til at køre ind og ud af byen i deres biler, skal man tænke offensivt i forhold til virksomhederne. Så jeg vil foreslå, at man i stedet for et garanteret befodringsfradrag giver virksomhederne en garanteret service med hensyn til sagsbehandling i de berørte svagtstillede kommuner.

Det, der nemlig betyder mest for virksomhederne for at flytte til et sted, er, at de er garanteret hurtig sagsbehandling og et minimum af bureaukrati. Det kunne være en hotline, det kunne være, at de blev taget i hånden ved etablering.

Det betyder noget for virksomhederne, og det betyder noget for det sted, man vil etablere sig. Det vil være offensivt, og det vil være aktivt i stedet for en defensiv foranstaltning, hvor man ikke ved, hvad man får ud af et garanteret befodringsfradrag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hvis ministeren har lyst til at være polemisk, kan han selvfølgelig være det. Jeg kan ikke helt se grunden til at stå og sige, at nogen skulle foreslå, at man spreder kræftbehandlingen af hensyn til arbejdspladser. Der er jo ikke nogen, der foreslår, at kræftbehandling eller hjertebehandling eller et andet højt specialiseret område skal spredes.

Nu er størstedelen af det, der foregår i sundhedsvæsenet jo netop ikke højt specialiseret behandling. Og for meget af det, der foregår i sundhedsvæsenet, er det en betydelig kvalitet for patienterne, at de har mulighed for at komme til sundhedsvæsenet meget tæt på, hvor de bor. Og dermed har det også en regionalpolitisk effekt.

Når der står i redegørelsen, at man vil sørge for, at regionerne får bedre rammebetingelser, og at den innovative adfærd blandt borgere og virksomheder og offentlige institutioner skal tilskyndes, vil jeg gerne spørge om, hvad der rent faktisk ligger i det. Vil man være med til at sikre bedre rammer ved f.eks. at sikre, at de store monopoler på landbrugsområdet ikke kan forhindre små virksomheder i at blive etableret, og vil man give mulighed for, at i små kommuner kan leverandører og forbrugere sammen etablere virksomheder i konkurrence med de store monopoler?

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Vi tager lige hr. Kristen Touborg med. Og så får ministeren længere tid til at svare.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Efter Venstres ordførertale havde jeg nogle spørgsmål, som Venstres ordfører ikke ville svare på. Det kunne jo være, at jeg kan få ministeren til det. Det handler om de udviklings- og forskningsmidler, som regeringen skærer ned på i de kommende budgetår, sammenholdt med at regeringen, når vi er udeomkring, siger, at den gerne vil, at andre parter, erhvervslivet og amterne, går ind og laver nogle tiltag f.eks. i fødevareforskningen og i forskning i vedvarende energi.

Mit spørgsmål til Venstre var: Er der nogen midler til, at staten, regeringen, vil gå ind og støtte op om sådanne tiltag? Jeg har hørt en masse pæne ord om det, og der står også en masse pæne ord i redegørelsen, men er der nogen realiteter bag det, når det kommer til stykket?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg hørte ikke noget spørgsmål fra hr. Jens Peter Vernersen. For mig står der stadig lidt usikkerhed tilbage om, på hvilke vilkår man ønsker, at folk skal have lov til at pendle rundt i samfundet, om det er med eller uden fradrag. Det står mig ikke lysende klart.

Kl. 16.10

Man må i hvert fald konstatere, at for så vidt angår de mennesker, der bor i disse 50 meget vanskeligt stillede kommuner, ønsker Socialdemokratiet ikke at være med til at give en håndsrækning til de mennesker, der bosætter sig her og arbejder langt væk. Det er fair nok. Det er jo til at tage og forstå.

Dermed står regeringens udspil bakket op af Dansk Folkeparti jo i skarp kontrast til de mange ord fra Socialdemokratiet. Når det kommer til stykket, har man ikke viljen til målbrettet at sige: Her har de det særlig svært, her gør vi en særlig indsats.

Så vil jeg sige til hr. Kim Sejr, at jeg sådan set er meget enig i det, der bliver sagt om behovet for offensiv offentlig service, om mindre bureaukrati, om at være åben i sin erhvervsservice etc. Min pointe skal dog være, at det er initiativer, der fint lader sig gøre, samtidig med at man også introducerer dette initiativ. I øvrigt er det jo

op til den enkelte kommune, det enkelte amt at få organiseret sig på en sådan måde, hvor man netop er offensiv og serviceminded.

Effekten af det er jo bl.a. noget af det, vi skal kigge nærmere på i det modelforsøg, jeg omtalte før, der relaterer sig til Lolland-Falster-området, for jeg håber og tror sådan set, at hr. Kim Sejr har ret i, at vi her har at gøre med en faktor, man selv kan påvirke, og som har en positiv effekt. Hvis hr. Kim Sejr og dermed også jeg selv har ret i den antagelse, skal vi jo have det dokumenteret, så det bliver rullet ud, sådan at alle landets tekniske forvaltninger, hvad enten de nu er primærkommunale eller amtskommunale, strutter af servicemindedhed.

Så må jeg desværre skuffe fru Line Barfod, når fru Line Barfod siger, at jeg er polemisk, og at ingen taler om at rulle kompliceret hjertebehandling ud. Jo, det er der mange der taler om. Det taler man om i Vejle Amt, i Ringkjøbing Amt, i Viborg Amt, i Sønderjyllands Amt, for nu bare at være helt konkret.

Det er baggrunden for, at Sundhedsstyrelsen bakket op af mig selv for ganske få uger siden måtte gå ind og sige: Nu klapper vi lige hesten. Vi vil ikke have nogen decentralisering af den komplicerede hjertebehandling, båret af en amtskommunal ambition om, at de kan det hele selv. Vi har også et hensyn at tage til patienten, og derfor vil vi ikke tillade, at der kommer satelitter på det her område, som bare skyder frem sådan ved autonomi. Vi må have patienten ind i den her debat.

Det var sådan set bare det, jeg mente med min overordnede bemærkning om, at vi jo først og fremmest driver et sundhedsvæsen af hensyn til patienten. Hvis vi så kan få det til at balancere med, at der også kommer en jævnhed i den måde, arbejdspladserne er spredt ud på, er det selvfølgelig positivt. Men vi starter altså med det andet.

Når det så er sagt, er jeg meget enig i, at der også på sundhedsområdet er en række udfordringer, som kombinerer nogle regionalpolitiske problemstillinger med nogle sundhedsfaglige. Der er f.eks. den strukturudvikling, som er i gang eller ikke er i gang i almen praksis, hvor der jo sker det, at almen praksis er ved at udvikle sig til et – undskyld, jeg siger det – kvindefag, hvilket også gør, at det bliver mere og mere attraktivt at søge ind i flermåndspraksisser, holde sig væk fra enkeltmandspraksis, som typisk er dem, der ligger ude i de små samfund.

De kan få det svært, så det er jo et eksempel på, hvordan vi ud fra nogle sundhedsfaglige grunde måske skal gå ind og understøtte en strukturudvikling, så vi får nogle lægehuse op at stå, som både er positive, fordi de kan løfte noget mere sundhedsfagligt og rykke opgaver ud fra sygehusene og ud i almen praksis, og som også er positive regionalpolitisk, fordi de tiltrækker arbejdskraft. Dermed undgår vi, at vi står i en situation, hvor visse dele af Danmark har vanskeligt ved at få adgang til ordentlig lægehjælp.

Så vil jeg bare på falderebet sige til hr. Kristen Touborg, at det ikke er rigtigt, at regeringen skærer ned på forskning og udvikling. Tværtimod har regeringen med den finanslov, der gælder for indeværende år, jo lavet en fantastisk indsats for at fylde det hul op, som den gamle regering efterlod, sådan at vi kan fastholde et højt forsknings- og udviklingsniveau. Det er bestemt også regeringens ambition i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er det jo svært at nå det hele, når man skal svare, så jeg håber, at ministeren i sin næste besvarelse kan nå at svare på mit spørgsmål om, hvorvidt regeringen vil være med til at skabe nogle rammer for lokale virksomheder på fødevarerområdet ved at indskrænke monopolernes magt på landbrugsområdet, så man kan få mulighed for at oprette lokale mejerier og slagterier osv., for ellers er det hovedindtryk, der står tilbage efter debatten i dag, at det, regeringen har af virkelig nytænkning og planer for at få en god regional udvikling i Danmark, er et befodringsfradrag, så folk i endnu større omfang kan bo langt væk fra, hvor de arbejder, og pendle frem og tilbage og bruge mange timer på transport.

Kl. 16.15

Der synes jeg nok, vi har behov for noget mere nytænkning og nogle flere konstruktive ideer for at sikre, at vi kan have en god regional udvikling, hvor det er muligt at bo og arbejde samme sted, og hvor vi kan få nogle nye arbejdspladser til alle de mange mennesker, der bliver arbejdsløse i øjeblikket. Helst også så de kan komme i arbejde med at tage sig af mennesker, så vi får en offentlig vækst af glade mennesker i stedet for som i øjeblikket en offentlig vækst af syge mennesker.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt sige tak til ministeren for det korte svar, men jeg skal lige præcisere, at mit spørgsmål altså gik på overslagsårene. Jeg har forstået det sådan, at regeringen i overslagsårene har nogle ret kraftige nedskæringer på forskningsområdet, men hvis jeg kan tage ministerens udsagn om, at det også er ambitionen, og at man vil tilføre flere midler i fremtiden, hvis det er meldingen fra regeringen, så må jeg sige, at så synes jeg, det er en god udvikling, der er sket, siden vi har set det med overslagsårene.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne appellere til, at regeringen på dette punkt som på alle andre punkter skal måles på det, regeringen gør, og regeringen gør noget i 2003. Regeringen har nemlig gjort en enorm indsats for at fylde det hul op, som den tidligere regering efterlod. Når vi nu snakker forskning og udvikling – som, ja, jeg ved ikke, om det er på kanten af dagens tema, men det er det jo ikke, for som den regionalpolitiske debat har udviklet sig, er alle bolde jo i spil – så er sandheden om den sag jo, at den tidligere regering budgetterede med en profil, der gjorde, at den nuværende regering var nødt til at yde en kæmpe indsats, også med en vis opbakning fra Folketinget i relation til UMTS-forhandlingerne, for at få fyldt det hul op, som den gamle regering efterlod.

Når regeringen har gjort det, er det selvfølgelig, fordi regeringen har en ambition om, at Danmark skal være et land, der er i front, når vi snakker forskning og innovation og udvikling. Det er også en ambition, jeg tror hr. Kristen Touborg kan føle sig helt tryk ved vil være omsat, når regeringen om nogle uger, måneder fremlægger sit finanslovudspil, hvor man jo vil kunne se, hvad det så er, regeringen vil gøre i 2004. Sådan må det være. Det signal vil jeg gerne sende af sted her, men jeg er ikke videnskabsminister, heller ikke finansminister, så hr. Kristen Touborg må nok væbne sig med nogen tålmodighed.

Men vi har det sådan, at når vi løser opgaver godt den ene dag, så er det ikke for at gøre det ringe den næste dag, så når vi fjerner ventelister den ene dag, så har vi ikke lyst til at genindføre dem den næste dag; når vi styrker forskning den ene dag, har vi ikke lyst til at svække den den næste. Sådan er det med denne regering. Den

forsøger at være konsekvent i alt, hvad den gør. Det kan man i hvert fald godt fæste lid til.

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at når der står det på side 2, der står, så er det jo et signal om, hvad det er for en overordnet politik, denne regering har. Vi ønsker at regelforenkle, invitere både det offentlige og det private til en dialog om, hvordan det kan ske. Vi ønsker også konkurrence, helt sikkert, og jeg vil gerne her bekræfte mig som tilhænger af konkurrence også på fødevarerområdet og ser faktisk det som et af de steder, hvor nogle af vores udkantsområder jo faktisk gør det ret godt.

Man kan tage til Læsø f.eks. og se, hvordan man med stor dygtighed har opbygget butikker med lokalt producerede fødevarer, som både sælges lokalt og også sælges via internettet. Man kan se den sammenslutning, der er af den slags fødevarerproducerende virksomheder, som laver slowfood-produktion, og som markedsfører sig i fællesskab og dermed jo rammer, kan man sige, nogle af tidens værdier, som netop er det, jeg også efterspurgte, da jeg talte om de lønmodtagere, som gerne vil kombinere et bopælsliv i et yderkantsområde med et lønmodtagerliv i den store by.

Det rammer lige præcis ind i tidens trend, og det gælder jo også nogle af dem, der nu producerer fødevarer økologisk og med en særlig høj profil på dyrevelfærdsområdet m.v. Og jo mere vi kan få af det, jo bedre.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Touborg.

Kl. 16.20

Kristen Touborg (SF):

Ministeren sagde for et stykke tid siden i sit første svar, at debatten havde været lang, indimellem også spændende. Ja, den har jo været lang, for der er gået nogle timer, men jeg synes for så vidt, at den har været spændende hele tiden.

Jeg er med på, at vi kommer lidt vidt omkring, det tror jeg er en fordel, når vi tager de her lidt mere principielle debatter om, hvad det er, vi vil med udkantsområderne, med regionerne. Jeg tror ikke, vi skal binde hinanden alt for meget op på en meget snæver dagsorden eller et meget snævert debat område, for det gør i hvert fald ikke debatten mere spændende at gøre det på den måde.

Hr. Poul Nødgaard sagde på et tidspunkt, at den her slags spørgsmål ikke egner sig til uenighed, så nu skulle vi altså enes. Det sidste sagde

han ikke: Det var kun det første. Det synes jeg også er fint, og det synes jeg er udmærket, men desværre må jeg sige, at når jeg kigger tilbage på de 5 år, der er gået, siden vi besluttede at lave en regionalpolitisk redegørelse hvert år, så er der jo sket en polarisering og altså, hvis jeg skal bruge hr. Poul Nødgaards ord, en yderligere uenighed.

Hvor vi tidligere faktisk har været ret gode til at finde en fælles dagsorden, har vi i år set, at vi har fået en polarisering af synspunkterne, og jeg må sige til hr. Poul Nødgaard, at det jo kan være lidt vanskeligt at undgå at blive uenige, når man har hver sine holdninger, der trækker hver sin vej.

Noget af det mest gennemgående har vel nok været spørgsmålet om, at de tre regeringspartier er meget, meget tilfredse med, som udviklingen går, og så er alle vi andre helt overordnet ret uenige i den del af det. Det skal jeg ikke begive mig yderligere ind i, for vi har haft debatten, så jeg skal ikke stå og gøre mig til dommer over, hvem der har ret, og hvem der har uret, ikke på nuværende tidspunkt i al fald.

Men jeg vil godt præcisere én ting omkring den vedtagelse, der ligger fra den 23. marts 2001 om de statslige arbejdspladser. Jeg har ikke hørt, at man ikke fortsat vil stå ved de intentioner og det, der ligger der, og som er vedtaget i meget stor enighed. Det vil jeg så anse for at være en god ting, at vi i al fald har bevaret det. Ellers er det som sagt ikke de helt store ting, vi konkret kan gå ud og pege på, at det har vi fået ud af det her. Der er måske dog én ting.

Hr. Poul Nødgaard lagde noget op til, at Dansk Folkeparti var klar til at bevare de små sygehuse og også finansiere det, og det vil vi arbejde videre med i den allernærmeste fremtid for at se, om der er nogle realiteter i de udsagn, Dansk Folkeparti kom med, eller om det kun er varm luft.

Jeg vil gerne sige tak for debatten i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jens Peter Vernersen som ordfører i anden omgang.

Jens Peter Vernersen (S):

Når jeg benytter mig af muligheden for at tage ordet som ordfører i anden omgang, er det, fordi der efter indenrigs- og sundhedsministerens indlæg i hvert fald står emner tilbage, hvor sagen faktisk er noget anderledes end som beskrevet.

Omkring forskningsudgifterne kan man jo sige, når man ser i Det Økonomiske Råds diskussionsoplæg, at det ikke ser helt dårligt ud i Danmark, men det er heller ikke godt nok. Det skyldes ikke den nuværende regering, det skyldes også det, den tidligere regering har sat i gang.

At der på et tidspunkt var et fald – det tror jeg også, ministeren ved, men det er jo ikke noget, man bruger meget tid på at tale om herfra – var det, fordi en række af de projekter, der blev sat i gang, var ved at udløbe.

Præcis ligesom ved andre langtidsaftaler, politiaftaler osv., der løber ud, vil man se, at ude i enden er der ikke sat så meget i gang. Derfor laver man så nye aftaler, og det gør man selvfølgelig, fordi man skal leve op til de mål og de nødvendigheder, der er på forskningsområdet. Sådan er virkeligheden altså, vil jeg godt tilkendegive over for ministeren. Derfor var det mest forkert, det der blev sagt heroppefra.

Kl. 16.25

Så forsøgte ministeren igen på sin – og jeg må sige – sædvanlige demagogiske måde at lægge mig i munden, hvad ministeren mente var Socialdemokratiets opfattelse af befodringsfradraget. Jeg vil godt sige, at det befodringsfradrag, som er etableret i dag, og som også har bidraget meget til, at arbejdsstyrken flytter sig, faktisk er en ordning, vi er gået foran med. At vi så bare synes, at den ordning, ministeren nu har foreslået, er sådan en given fortabt, vil jeg godt have lov at gentage. Men ministeren skal altså ikke lægge mig i munden, at vi vil afvikle befodringsfradraget. Det er der overhovedet ikke belæg for.

Så vil jeg godt sige omkring selve den regionalpolitiske redegørelse – ministeren vil jo helle tale om kommuner osv. – at når man går ind og kigger i det bilag, der ligger, så er der punkt for punkt opregnet, hvor der sker en afvikling af områder til skade for de regioner, der ligger længst væk fra hovedstaden. Det synes jeg er en trist udvikling. Det har også været en del vores bidrag her i debatten, og jeg skal ikke gentage alle disse punkter en gang til, men de ligger der. Det har ministeren altså ikke forholdt sig ret meget til.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har ikke nogen voldsomme ambitioner om at forlænge debatten, men jeg må sige, at når hr. Jens Peter Vernersen stiller sig op her og siger, at

jeg ikke har forholdt mig til det, så vil jeg da bare stilfærdigt gøre opmærksom på, at det jo sådan set er mig selv, der har leveret den redegørelse.

Det, der er pointen i det, er jo, at den redegørelse er et udtryk for, at regeringen helt ærligt fremlægger, hvad det er for en udvikling, der har været, målt på den regionalpolitiske vægt, siden vi sidst var sammen om temaet. Og der er noget, der peger den skæve vej, og der er noget, der peger den gode vej. Sådan er det. Det er regeringen helt ærlig om.

Det er jo også derfor, at hr. Jens Peter Vernersen har fået det særlige privilegium foræret af regeringen, at man kan stå og liste op fra et bilag, som regeringen selv har lavet, hvor der står: uha, uha, uha, uha. Men det samlede billede, og det er jo det, der er interessant, og det, der bør stå tilbage efter debatten her i dag, er punkt 1, at Danmark er i en international sammenligning et land i balance, og punkt 2, at regeringen er utrolig opmærksom på, at det ikke rokker ved, at der fortsat er udfordringer, og at regeringen derfor, punkt 3, har søsat en række konkrete initiativer, som jeg så ikke skal bruge denne korte bemærkning helt på falderebet af debatten til at gentage. Det er det, der står tilbage. At vi kerer os om det.

Det står så lidt i kontrast til noget af den luftige snak, der ellers har været fremme. Det er sådan set bare det, jeg har konstateret her, for jeg må konstatere, at nogle af de konkrete tiltag, vi lægger frem, er man ikke enige i, men vi mangler jo at få vide, hvilke andre konkrete tiltag det så er, man i stedet går ind for.

Men jeg tror, at det kan de, der har lyttet til denne debat, hvis der stadig skulle være nogle, der gør noget sådant, selv danne deres eget billede af.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Poul Nødgaard som ordfører:

Poul Nødgaard (DF):

Det har været en lang og også en god debat, og det, der bringer mig på talerstolen som ordfører her i anden runde, er faktisk, at jeg har gjort mig den ulejlighed at gå ud og tage det beslutningsforslag, vi har fremsat omkring sygehusene. Det kommer i øvrigt til anden og sidste behandling i Folketinget i morgen tidlig, meget tidligt tror jeg, allerede ved 10-tiden, og så kunne man jo, inklusive hr. Vernersen, hvis han har tid at høre efter, overveje at stemme for det beslutningsforslag.

Det lyder i al sin enkelthed, som jeg også sagde tidligere, at »Folketinget pålægger regeringen straks at indlede forhandlinger med amtskommunerne og Hovedstadens Sygehusfællesskab med henblik på at indgå aftale, hvorved amtskommunerne og Hovedstadens Sygehusfællesskab forpligter sig til ikke at træffe beslutninger om nedlæggelse eller salg af sygehuse ...«, osv. før et stykke tid efter, at Strukturkommissionen har talt.

Og i vores betækningsbidrag, og jeg citerer derfra, skriver vores udmærkede ordfører på området:

»Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget lægger vægt på, at Folketinget har det øverste ansvar for sundhedspolitikken her i landet og herunder også for sygehusvæsenet. Det er derfor Folketinget, der bør afgøre, om der her i landet bør være et større eller mindre antal sygehuse, og hvilke. Kun Folketinget kan i sine overvejelser tage både landspolitiske og regionalpolitiske hensyn, hensyn til lokalbefolkningen og hensyn til de overordnede strukturelle og økonomiske sammenhænge.«

Jeg synes, jeg må nævne det, fordi det er væsentligt for mig at slå fast her i debatten, at hvis det beslutningsforslag vedtages i morgen, så er det indenrigs- og sundhedsministeren og andre kompetente folk i regeringen, der må optage forhandlinger med amtskommunerne og Hovedstadens Sygehusfællesskab for at få de her ting bragt på plads.

Kl. 16.30

Så må de snakke om, hvorvidt det også har en eller anden form for en økonomisk konsekvens, det skal jeg ikke blande mig i, ikke i dag i hvert fald. Lad være med at pumpe mig for det, for det får man intet ud af. Det er nu engang regeringens opgave, ligesom det er regeringens opgave at føre forhandlinger med de kommunale parter, det er ikke et enkelt partis opgave. Sådan har det aldrig været, og sådan skal det heller aldrig blive. Det er fint, at det er regeringen, der gør det.

Jeg synes, jeg skal have det frem her, fordi det har været et, om ikke centralt emne, så i hvert fald et af de store delemner, vi har haft fremme i debatten i dag. Vi er i Dansk Folkeparti bekymrede for den omsiggribende nedlæggelse af sygehuse med det eneste argument, at de ikke er bæredygtige, og at man ikke kan få læger nok. Det er da klart, at hvis man udsulter et sygehus, søger læger og sygeplejersker naturligvis derfra og skaber dårlige vilkår. Men hvis man skaber

fremdrift i et sygehus, skaber man også ønske og grobund for, at der kan være et godt og kompetent personale om det enkelte sygehus.

Derfor specielt til Socialdemokratiet: Jeg har ikke store forhåbninger til regeringen i denne sag, men jeg kunne måske have forhåbning om, at hr. Jens Peter Vernersen i morgen i det socialdemokratiske gruppemøde kunne overbevise sin gruppe om, at de skulle ændre det, de har skrevet i betænkningen om, at de ligesom regeringen stemmer imod forslaget. Så synes jeg, vi var nået et langt skridt i debatten i dag. Så man bør tænke sig lidt om her.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men hr. Poul Nødgaard siger det jo selv, at hvis man udsulter et sygehus, hvis der ikke kommer nogen penge, hvordan skal amterne så bevare sygehusene? Dansk Folkeparti er jo selv med til at tage pengene fra kommuner og amter og lave de alt for stramme økonomiske rammer. Og da politikerne i Vestsjællands Amt prioriterede at bevare sygehusene i stedet for at overholde regeringens skatkestop, jamen så var Dansk Folkeparti med til at straffe dem.

Så det nytter jo ikke, hvis Dansk Folkeparti på den ene side siger til amterne, at vi straffer jer, hvis I bruger penge på at bevare sygehusene, og på den anden side siger, at I må ikke lukke sygehuse. Hvor skal pengene så komme fra? Og det bliver Dansk Folkeparti nødt til at forholde sig til. Det kan man ikke sige at man overlader til regeringen, hvis det, man så dermed indirekte siger, er, at så kan pengene tages fra de handicappede eller andre grupper. Man bliver nødt til at komme med et forslag til, hvor pengene skal komme fra ude i amterne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg ved ikke, hvor meget det hænger sammen med den regionalpolitiske redøgørelse, men det er jo altså Dansk Folkeparti, der bidrager til nedskæring i amterne; det er ubestrideligt, sådan er det.

Jeg må også sige til hr. Nødgaard: Jamen det var jo for ikke så lang tid siden sådan, at Dansk Folkeparti havde mulighed for at stemme for et forslag til vedtagelse fremsat af Socialdemokratiet omkring det her spørgsmål. Det kunne man jo ikke finde ud af i Dansk Folkeparti. Der kunne vi have løst problemet. Nu kommer man så

løbende her bagefter. Det er ikke så forfærdelig lang tid siden.

Lad mig så også sige: Sædvanligvis er det jo sådan, at vi siger, at Dansk Folkeparti er en del af regeringens parlamentariske grundlag. Nu er det måske nærmere sådan, at det er regeringen, der er en del af Dansk Folkepartis parlamentariske grundlag, altså det stik modsatte. Så når nu hr. Nødgaard har så meget viden om, hvordan vi skal stemme, så synes jeg, hr. Nødgaard skulle se at få klaret den sag med sit parlamentariske grundlag, som jo sådan set er regeringen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er typisk, når fru Line Barfod bevæger sig på talerstolen, at så har hun nærmest sådan en grammofonplade, der går i gang, der indeholder nøjagtig de samme elementer hver eneste gang. Egentlig var det meget lettere at have et lille apparat med herop, og når man så trykkede, så kørte stemmen, for det er stort set det samme: Så går det ud over de handicappede, så går det ud over dit og dat.

Jeg kan næsten ikke klare at høre på det mere. Jeg må sige til fru Line Barfod: Den aftale, der blev indgået sidste år, altså for 2003, indeværende år, mellem amterne og regeringen, lød på, at man under ét skulle beholde uændret skat. Der var ét amt, mit eget amt, Vestsjællands Amt, der forhøjede skatten med 0,2 pct. Og hvis de øvrige amter, der var trods alt kun 13 af slagsen, havde samarbejdet lidt mere og holdt tæt kontakt op til budgetvedtagelsen – nu vil jeg ikke referere hvilke amter, men jeg kan godt nævne to amter, der lige så let som at klø sig selv i nakken kunne have sat deres skat ned med 0,1 pct. – så havde der ikke været nogen problemer i Vestsjællands Amt. Der manglede solidaritet i amterne.

Prøv så at lægge mærke KL; de var betydelig dygtigere. Jeg har hørt i min øresnegl, at de 274 kommuner via et dygtigt sekretariat i KL stod i utrolig tæt kontakt i dagene op til, at budgetterne skulle vedtages i de enkelte kommuner. Og da den sidste kommune havde vedtaget deres budget, vidste KL lige så sikkert som amen i kirken, at der ikke ville ske noget, for de havde fuldstændigt tjek på, at når der var steder, hvor man forhøjede lidt, var der andre, der havde sat ned. Så godt var samarbejdet mellem kommunerne i den her sag, og 14 amter kunne ikke finde ud af det samme. Om det så er sekretariaterne eller amtsborgmestrene, der ikke rigtig kan finde ud af det, skal jeg ikke udtale mig om.

Med hensyn til det forslag, vi skulle have undladt at stemme for eller stemte imod, eller hvad det var, så var det noget med at sælge sygehusene. Det havde ikke noget med den her debat at gøre. Denne debat drejer sig alene om, at vi skal bevare de sygehuse, vi har. Jeg vil bede hr. Jens Peter Verner om i aften at prøve at læse vores beslutningsforslag nr. B 5 igennem, og hvis hr. Jens Peter Verner så vil bruge både sit hjerte og sin forstand, stemmer Socialdemokratiet for det forslag i morgen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er muligt, hr. Poul Nødgaard er træt af at høre om nedskæringer for handicappede. Jeg var til møde hos Dansk Handicap Forbund i lørdags, og jeg kan sige, at de er også meget trætte af at høre om, at handicappede koster for mange penge, at handicappede nu skal til at samles på store institutioner, skal underlægges elektronisk overvågning, og hvad der ellers står i rapporten at der skal bruges i forbindelse med kommuneforhandlingerne mellem regeringen og amterne.

Det er ikke rart at høre, at man skal så langt ud i forhold til de vilkår, vi ellers har haft og har tilstræbt at have i Danmark, men det er på grund af de stramme økonomiske rammer. Og det nytter altså ikke, at hr. Poul Nødgaard taler om solidaritet mellem amter og kommuner, når det, der er realiteten, er, at solidariteten består i, at man skal skære ned på velfærden.

For det er jo derfor, kommunerne ikke har haft særlig meget vækst. Det er jo, fordi de har skåret ned på børn og unge og ældre og syge og handicappede. Og bl.a. Dansk Folkeparti har været med til at skære ned på de ældre rundt om i kommunerne, fordi de økonomiske rammer er så stramme.

Så hvis hr. Poul Nødgaard virkelig mener, at man skulle bevare sygehusene, burde man lave en solidaritet, hvor de, der virkelig har penge, var med til at betale, og sikre, at der blev taget penge fra de multinationale selskaber og andre, der virkelig kunne bidrage til fællesskabet, og dermed sørge for, at der kommer penge til sygehusene.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Til hr. Poul Nødgaard: Det er sådan, at beslutningsforslag nr. B 5 er for løst formuleret med hensyn til finansiering, når hr. Poul Nødgaard

går herop og siger, at det skal forhandles mellem KL og indenrigs- og sundhedsministeren. Det er jo en noget løs formulering.

Derfor har SF stillet et ændringsforslag til Dansk Folkepartis forslag, der går ud på, at så skal amterne samtidig tilføres midler, så de sikres en ordentlig økonomi med henblik på, at borgerne får adgang til et velfungerende offentligt sygehusvæsen.

Hvis det er andet end varm luft, det, hr. Poul Nødgaard siger i den her debat, så burde det være indlysende nemt for Dansk Folkeparti at stemme for det her ændringsforslag. For det er jo hr. Poul Nødgaards budskab, at det er det, der er Dansk Folkepartis hensigt. Hvorfor så ikke lige præcisere det, så vi lige er helt sikre på, at indenrigs- og sundhedsministeren nu ikke ender et andet sted end dér, hvor Dansk Folkeparti egentlig havde tænkt sig?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerse (S):

Hr. Poul Nødgaard har en ualmindelig skidt sag. En ualmindelig skidt sag. Nu prøver han her fra talerstolen at forklare, at der er forskel på at sælge sygehuse og beholde sygehuse. Det kunne jeg godt tænke mig at få sat op på en formel; så ville man finde ud af, at det er sådan set det samme, det går ud på.

Men hr. Poul Nødgaard prøver at fremstille det, som om man kan løse alle problemer, fordi man har bundet sig op på en regering. Jeg må sige til hr. Poul Nødgaard, at når man nu har det der fortrinlige samarbejde i trepartsregeringen, var det jo bedre, at man ordnede tingene inden for i regeringen i stedet for at komme rundt til alle os andre.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er en hel lavine, jeg har sat i gang.

Fru Line Barfod fremstiller sagen, som om de eneste, der interesserer sig for de handicappede her i samfundet, er Enhedslisten. Det er vi mange der gør. Jeg er f.eks. beskæmmet over, hvorfor vores amter ikke får bygget de boliger, der skal til til de virkelig stærkt handicappede unge, som i øjeblikket vandrer fra højskole til højskole, stærkt handicappede mennesker.

Og hvad der er endnu værre er, at jeg kan fremlægge bevis for, at amtskommunens udgift, altså fra grundtaksbeløbet, som kommunen betaler, og op til den fulde udgift, mange gange er 2-3 mio. kr. Det er dyrere, end hvis man lavede

et byggeri. I øvrigt kan et boligselskab lave byggeriet, så det eneste, amtet og kommunen skal involveres i, når byggeriet for de unge er færdigt, er driften, og den drift kan gøres billigere end i øjeblikket, hvor man anbringer dem alle mulige mærkelige steder. Det er en sag, jeg i øvrigt har været stærkt involveret i i mit eget amt, og hvor jeg taler for døve socialdemokratiske ører. Men det er jo ikke det første sted, man har gjort det.

KL. 16.40

Så vil jeg lige sige til hr. Touborg: Det er jo sådan, at nu har hr. Touborgs parti været parlamentarisk grundlag for en SR-regering i 9 år eller noget i den retning. Og hr. Touborg ved jo udmærket, at når man har indgået en finanslovaftale, kan partierne ikke bare flagre rundt, for Danmark skal jo kunne eksistere. Hverken regeringen eller Dansk Folkeparti kan gøre præcis, hvad de har lyst til. Man nødt til at følge nogle spilleregler.

Derfor siger jeg stadig væk, at hvis det her forslag vedtages – og det burde vedtages – er det da klart, at regeringen vil komme tilbage til deres parlamentariske grundlag og i relation til finansloven sige: Vi kan godt gennemføre det her; det har de og de økonomiske konsekvenser. Så sætter vi os ned sammen med regeringen og taler om det. Men det er ikke forhandlinger, der føres her i Folketingssalen. Det er forhandlinger, der føres, når først regeringen har fået et samlet overblik over situationen på sygehusområdet, når forslaget her er vedtaget.

Så glemte jeg at sige i et tidligere indlæg, jeg kan vist lige nå at sige det, at de der 500 mio. kr., der er givet til de ældre, og hvor min egen kommune har fået små 3 mio. kr. til ældreområdet, af dem har vi brugt en lille del som et engangsbeløb i indeværende år for at få alt det her frit valg op at stå. Jeg tror, det er 700.000-800.000-900.000 kr., men lad være med at hænge mig op på det. Jeg er ved at sige i vores bogholderi for at få det endelige tal, men det ligger i det leje i hvert fald. Så er det en engangsydelse, og så kører systemet bare.

Så det vil sige, at fremover har vi de ca. 3 mio. kr. Det er ikke et engangsbeløb. Det gives i årene fremover til at forbedre forsorgen for vore ældre medborgere. Jeg synes, man skal være saglig, når man deltager i sådan en folketingsdebat. Det noteres trods alt ned alle mulige mærkelige steder. Så prøv lige at lade sagligheden råde lidt en gang imellem.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå på hr. Poul Nødgaard, at grunden til, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for SF's ændringsforslag og ikke sammen med os andre indtil nu har kunnet sikre et flertal, der kunne sikre sygehusene, er, at man er bundet af finanslovaftalen med regeringen.

Det undrer mig så bare, at man lige siden finanslovdebatten i september sidste år ikke har kunnet melde det klart ud, men tværtimod har sagt i alle folketingsdebatter og i offentligheden, at det var os andre, der blokerede for, at vi kunne få stoppet for nedlæggelsen af sygehusene. Det, at man nu går ind og siger, at det er på grund af finanslovaftalen med regeringen, og derfor vil man ikke være med til at sikre, at der kommer midler ud, er jo det samme som en indrømmelse af, at man ikke kan, fordi man er bundet af regeringen, og at det var et paradeforslag.

Vi vil gerne være med til at sikre, at der kommer midler ud til amterne, så man kan sikre sygehusene. Når Dansk Folkeparti siger, at det kan man ikke, fordi man er bundet af regeringen, og omvendt ikke vil sige, hvor amterne så skal tage pengene fra, hvad er realiteten så? Hvordan skal de sygehuse rent økonomisk blive bevaret og ikke blive udsultet, som hr. Poul Nødgaard før forklarede som grunden til, at nogle ville nedlægge sygehusene? Det var, at de blev udsultet økonomisk. Hvor skal pengene komme fra, så de ikke bliver udsultet økonomisk?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Tak for et klart svar fra hr. Poul Nødgaard omkring sygehusene. Nu fik vi så at vide, at Dansk Folkeparti er bundet op på regeringen i forbindelse med finansloven. Det er fair nok. Den situation kender vi godt.

Men så er det altså også kun varm luft, når Dansk Folkeparti står her og mander sig vældigt op og siger, at vi skal bevare sygehusene. Når man kommer med forslag, som indebærer, at det kan man, så er det altså kun varm luft. Dansk Folkeparti kan altså slet ingenting, når det handler om sygehuse. Jamen så ved vi dog det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Ja, man må jo sige til hr. Poul Nødgaard, at på et eller andet tidspunkt kommer sandheden så frem. Det er topmålet af hykleri, topmålet. Tror hr. Nødgaard virkelig, at man i morgen kan sid-

de og forhandle med de øvrige partier her i Folketingssalen og opnå et flertal, så er man bundet op af en finanslov, og så kan man gå hen til regeringen og sige: Ja, nu har vi altså fået den vedtagelse, og nu skal vi til at ændre betingelserne i finansloven?

Hr. Nødgaard må selv klare disse forhold med regeringen. Det må hr. Nødgaard selv finde ud af. Det er da fuldstændig uacceptabelt at beskrive det på den måde, som vi får oplyst her.

Så vil jeg bare sige om de 500 mio. kr.: Det er rigtigt, det, vi har skrevet ned. Vi har spurgt socialministeren her i Folketingssalen: Hvad betyder det? Betyder det eksempelvis, at fru Petersen kan få en halv times ekstra hjemmehjælp om ugen? Og der ligger fuldstændig klare svar fra socialministeren. Det er ikke det, det betyder. Det kunne man også gøre sig klog på.

Men jeg kan forstå, at nu får hr. Nødgaard bistand af ministeren, og så kan man komme med de her påstande. Men prøv at se, hvad det var, socialministeren sagde om det her spørgsmål.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det, at man taler med sådan en meget høj stemmeføring, kunne tyde på, at man er utrolig presset af situationen. Sådan fornemmer jeg det nærmest.

Med hensyn til de penge, der er bevilget til de ældre, kunne Socialdemokratiet, allerede da de havde regeringsmagten, have fundet ud af det der. Det var sådan noget, regeringen sammen med Dansk Folkeparti fandt ud af.

Jeg vil gerne have lov at sige, at vi har kommunalt selvstyre i dette land, og de 3 mio. kr. – bortset fra de engangsbeløb, vi har brugt til at sætte fritvalgssystemet i gang – administrerede vi frit over til forbedring af de ældres vilkår. Det seneste, vi har brugt nogle af pengene til, er at lave nogle bedre forhold for nogle af vores demente medborgere for at få dem passet om natten osv.

Hr. Touborg brugte, tror jeg, udtrykket varm luft. Det er ikke varm luft, for sådan er spillereglerne herinde, og det ved hr. Touborg udmærket. Stem for det beslutningsforslag, og så er der ikke andet for, end at de må til Dansk Folkeparti for at finde ud af den finansiering, der eventuelt følger med.

Nej, nej, man kan godt sidde og grine af det, gør bare det. Men det er måske, fordi man i realiteten ønsker den samme politik, som regerin-

gen ønsker, nemlig at det ikke gør noget, amterne nedlægger en hel del sygehuse her og der.

Det, vi ender med i mit eget amt – jeg har set skabelonen for Vestsjællands Amt – er, at vi får et sygehus i Holbæk og et i Slagelse, og i løbet af få år nedlægger man alle de øvrige. Man udsulter dem simpelt hen. Det er det, der rent faktisk sker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Som tidligere meddelt vil afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget i mødet i morgen, tirsdag den 27. maj 2003.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Fradrag for personbiler udstyret med elektronisk stabiliseringsprogram m.v.).
(Lovforslag nr. L 288).

Folketingets næste møde afholdes i morgen, tirsdag den 27. maj 2003, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.47

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er ikke mere på dagsordenen.